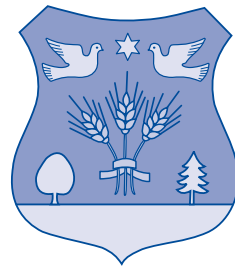

Droghprevenció
Albertirsán 5. oldal

Albertirsai HÍRADÓ

Közeleti és tájékoztató lap

Megjelenik minden hónap első hetében
Bővebb információ, archívum a város honlapján: <http://www.albertirsa.hu>

100 Ft

A FARSANG KÜSZÖBÉN

Sarkady Sándor:

FARSANG

Fruskák, Zsuzskák, Dorottyák,
járják a bolondját:
dínom-dánom, vigalom,
nincs a táncra tilalom!
Maskarások, bolondok,
rázzátok a kolompot,
takarodjon el a tél,
örvendezzen aki él!

Galambos Bernadett:

FARSANGI FÁNK

Szalagos a csoda fánk,
nekünk süti nagymamánk.
Alig győzi, alig bírja,
minden lurkó elkapkodja.
Csuda jó az illata,
kerek szalag takarja,
lekvárt rakjunk a közepébe,
hadd kerüljön a bendőnkbe!

(A címlapon látható maszkokat a Gyöngyszem óvoda nagycsoportosai készítették: gyertya: Siska Boglárka;
cseresznye: Faddi Petra; levél: Brtka Viktor; maci csillaggal: Kürtösi Barbara – fotó: Motyovszki Mária)

Tartalom

VÁROSHÁZA	2. oldal
KULTÚRA	6. oldal
KÖZÉLET	10. oldal
SPORT	22. oldal
KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK	24. oldal

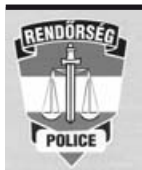

Fotó: Matyovszki Mária

Magyar Kultúra Napján: 6. oldal

A szennyvíztisztítóról: 16. oldal

RENDŐRSÉGI HÍREK

Két alkalommal követtek el ismeretlen személyek idős személyek sérelmére lopást, jóhiszeműségüket kihasználva. Az egyik alkalommal a záratlan ajtót használták ki, a másik alkalommal ismét közmű alkalmazottjának adta ki magát az ismeretlen elkövető, és a sértett figyelmét elterelve szerezte meg a megtakarított készpénzt.

Albertirsa belterületén is két betöréses lopás történt, amire jellemző a forgalmas mellékutca, mint helyszín, és az éjszakai sötétséget használták ki, majd az ajtó betörésével jutottak be az elkövetők a lakott lakás melléképületébe, de nem jártak sikerrel. A lakatlan ingatlanból egy kávéfőzőt tulajdonítottak el. Két vendéglátó helység sérelmére követtek el bűncselekményt éjszakai órákban. Az egyik vendéglőből pénznyerő automatából és zene automatából loptak el pénzt, a másik vendéglátó egységből játékkiaadó automatát tulajdonítottak el. Egy alkalommal követtek el a nappali órákban lakott lakás tulajdonos sérelmére betöréses

lopást, amikor is az ismeretlen tettesek értékpapírt, ékszereket és készpénzt szereztek meg. Egy betörés történt albertirsai víkend területén, itt egy fűnyírót és egy gázrezsót tulajdonított el az ismeretlen tettes. A fenti bűncselekményekkel kapcsolatban kérjük az albertirsa lakosok segítségét, amennyiben az eltulajdonított tárgyakkal, vagy az elkövetőkkel kapcsolatban rendelkeznek információval, úgy hívják, Osgyáni László r.ftzls-t a **06-53/370-007** vagy **06-20/489-6719** telefonszámon, vagy bizalommal forduljanak a területen dolgozó körzeti megbízottakhoz: Csontos Károly r.tzl-hoz és Gyarmati József főtörzsőrmesterhez. Ismét felhívánk az idős személyek szomszédságában lakók figyelmét arra, hogy óvják idős szomszédjaikat, mert az idősök fokozottan veszélyeztetettek, segítsék őket a telefonjukba a segélykérő számok beprogramozásával. Az azonnali segítséget igénylő ügyekben hívják a **06-20/9739-021** telefonszámot a nap 24 órájában, vagy a Ceglédi Rendőrkapitányság ügyeletét a **06-53/310-066** telefonszámon.

TÁMOGATÁSI KÉRELEM

Kérjük, hogy adója 1%-ával támogassa az Albertirsai Művészetoktatásért Közhasznú Alapítvány működését.
Adószámunk: 18698563-1-13

INFORMÁCIÓS TÁBLÁK

Új tájékozódást segítő térképes információs táblák kerülnek elhelyezésre városunkban. A táblák a vasútállomás épülete előtt, az újtelepi buszfordulóban, illetve a Pesti úton állnak majd. A térképeken helyet kapnak többek között a közintézmények, óvodák, iskolák és egészségügyi intézmények. A tájékoztató felületen lehetőség nyílik majd hirdetések elhelyezésére is. Bővebb információért keressék **Csontos Gábor** a **+36/70-944-5063**-as telefonszámon!

MEGHÍVÓ

A **Litera Nova Kiadó** meghívja Önt, családtagjait, barátait ünnepi könyvbemutatóval egybekötött rendezvényére. Helyszín: Magyar Írószövetség, Budapest, VI. ker., Bajza u. 18. Megközelítés: a „kis földalatti” (1-es metró) Bajza utcai megállójától pár perces séta. **Időpont:** 2010. február 8. (hétfő) 17-19 h **Program:** Czibány György, Tóth Sándor, Gyimesi László, Bozók Ferenc és Balázs Tibor olvasnak fel a Litera Nova Kiadónál megjelent verseikből. A Kiadó Prima verba című, első kötetes szerzők műveit publikáló sorozatának új könyveit méltatja Balázs Tibor és Gyimesi László; Szabó Eszter: **A víz emléke** (versek, 2009); Tapody Péter László: **Szalmaszál a Göncöl alatt** (versek, 2009). A **Magánbirodalom 2009** című antológia bemutatása, a jelen lévő szerzők olvasnak fel verseikből, rövidprózáikból: Barnás Márton, Beluszky Tamás, Bernard Le Calloc'h, Csiki András, Hajdú-Pataki Béla, Keszthelyi-Mangó Gabriella, Kövy Zsolt, Lépes Andor, **Major János**, Markó Béla, Ozsváth Sándor, Pilizota Szandra, Plank Anna, Radnai István, Reisinger Attila, Siegler Anna, Sorki Dala Andor, Stefanovicz Péter, Szafián Zsuzsanna, Szentgáli-Nagy Lajos, Zombory Zoltán. Az est házigazdája: **Dr. Balázs Tibor kiadóvezető, a Magyar Írószövetség tagja.** A belépés díjtan.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Albertirsa Város Önkormányzata pályázatot hirdet **fizikoterápiás asszisztensi** munkakör betöltésére. A pályázathoz csatolni kell: önéletrajz; végzettséget igazoló okiratok másolata; A pályázat beérkezésének határideje: **2010. február 19. 12 óra.** A pályázat benyújtásának helye: Albertirsa Város Polgármestere 2730 Albertirsa, Irsay K. u. 2. A pályázat elbírálásának időpontja: 2010. februári képviselő-testületi ülés. A pályázattal kapcsolatban felvilágosítást nyújt: Prázsákné Kókény Rózsa, tel: 53/570-057. **Albertirsa Város Önkormányzata**

ELSŐ KÉZBŐL

KÉSZÜL A KÖLTSÉGVETÉS

Albertirsa hat és fél esztendeje birto-
kolja a városi rangot. Emlékszem, a cím
megítélésekor sokan örültek, ám jó né-
hányan fanyalogtak is – mondván, nem
megalapozott a döntés, Albertirsa éret-
len még a városi minőségre. Kétségtelen,
hogy az akkori belügyminiszteri határo-
zat mögött akadt némi megelőlegezett
bizalom. Ám az is tény, hogy már akkor,
2003-ban is sok területen megfelleltünk a
városi mércének. A téma, az urbanizált-
ság, a városiasodás lényege azonban nem
abban ragadható meg, hogy adott tele-
pülés egy pillanatban milyen mértékben,
hány százalékban tekinthető városnak.
A várossá válás, fejlődés minden esetben
hosszú folyamat. Ugyanakkor vannak kü-
lönösen fontos szakaszai – olyan évek,
amelyek során egy település jövője szem-
pontjából alapvető dolgok dőlnek el. Mi
most járunk a várossá válás útjának ezen
a részén. 2003. óta rengeteg esemény tör-
tént Albertirsán: számos területen óriásit
léptünk előre, ugyanakkor ma sok olyan
problémánk akad, ami akkor még nem,
vagy alig körvonalazódott. Ilyen időszak-
okban két, máskor is meghatározó elem
különösen felértékelődik a települések
életében. Az egyik, az összefogás, a közös
akarat fontossága. A másik, az anyagi te-
hetség mértéke. Hogyan állunk mi ezek-
kel Albertirsán?

Az összefogás, a lokálpatriotizmus ér-
tekeinek erejét nyilván nehéz megmérni.
Sőt! Itt nagyon markánsan érvényesül az a
természettudományi tétel, amely szerint a
mérés eredményét gyakran maga a mérce
is befolyásolja. Hogy ne lenne így, hiszen
mindannyian érző emberek, egymástól
sok mindenben különböző individuumok
vagyunk. Emiatt erős hajlamot mutatunk
arra, hogy ugyanazt a dolgot különböző-
képpen lássuk. Így van ez jól – a világunk
tán éppen attól nagyszerű, hogy bonyolult
arcát más- és másnak mutatja, attól füg-
gően, hogy ki igyekszik kifürkészni annak
titkait. Nincs tehát semmi baj azzal, ha
azonos tárgyakról, eseményekről, nagyon
is különbözik a véleményünk. Probléma
akkor keletkezik, ha képtelenek vagyunk
kezelti ezt a természetes jelenséget. A ti-

tok egyszerű: tartsuk tiszteltben, fogad-
juk el a másik, másfajta véleményét. Ahol
erre a nagy többség képes, ott van esélye
az erős és tartós összefogásnak. Döntse
el mindenki maga, hogy hol tartunk mi
ebben manapság, itt, Albertirsán. Nézzük
a másik hajtóerőt – anyagi tehetségünk
mértékét! Január és február hónapban épp
ez a legfontosabb önkormányzati feladat
– tisztáznunk kell, mekkora pénzforrás
áll rendelkezésünkre feladataink ellátá-
sához. Ennek az elemzési folyamatnak
megtestesült végeredménye a város költ-
ségvetése. Reményeim szerint február
végére összeáll az a rendelet, amely pon-
tosan tartalmazza idej gazdaságunk
bevételi és kiadási kereteit. Lapzártakor,
e sorok megírásának idején még számos
fontos részletet homály fed, tehát nem
láthatóak tisztán Albertirsa 2010. évi
kötségvetésének kondíciói, s a belőlük
kibontható lehetőségek. Annyit persze
már tudunk, hogy az ország költségvetési
törvénye nagyon szigorú, némely elemé-
ben aggasztóan fukar mércével mér. Nyil-
ván nem tehet mást, a nyolc évtized óta
legmélyebb pénzügyi válság idején. Csak
hát ezzel már-már megoldhatatlan feladat
elő állítja a települési önkormányzatokat.
Mindezt olyan időpontban teszi, amikor
a napi nagypolitikai csetepatéből innen-
onnan kihallatszó hangoknál is nagyobb
a baj. Az ilyen-olyan politikai oldalak kép-
viselői ugyanis gyorsan ráütik a bélyeget
a másikra, amikor önkormányzat ellenes-
ségről van szó, ám valamiről megfeledkez-
nek. Arra gondolok, hogy 1993. óta min-
den évben csavartak valamikorát (hol
többet, hol kevesebbet) az önkormányzat-
ok állami támogatásán. Márpedig 1993.
óta valamennyi, ma meghatározónak
tekinthető párt volt már kormányon...
Nyilván minden alkalommal oka volt en-
nek a szorításnak. Csak hát ennyi idő alatt
tizenhét esztendő hordaléka rakódott
egymásra. Az így lavinává nőtt probléma
halmazra tett rá hatalmas lapáttal a gaz-
dasági világválság kényszere alatt szüle-
tett 2010. évi költségvetési törvény. Ilyen
alaphelyzetben kell megalkotnunk város-
unk idej büdzséjét. A fent leírtak oka nem
a panaszkodási hajlam volt, az egyébként
sem sajátom. Mindössze azt kívántam
szemléltetni, hogy mennyire nehéz fel-

adat manapság olyan települési költségve-
tést összeállítani, amelynek a végrehajtása
erősíti a várossá érés folyamatát.

Ám bármennyire is súlyos a feladat,
biztos vagyok abban, hogy megoldjuk.
A várható végeredményről ma annyit
mondhatok, hogy a korábban működtet-
ett szolgáltatásainkat, intézményeinket
hiánytalanul továbbvisszük. Mellettük
pedig, néhány területen egészen biztosan
sor kerülhet fontos beruházásokra, új ér-
tékek megteremtésére is. Kettő ilyenről
már most szót ejthetünk. Az egyik a Baba
utcai bölcsőde külső-belső felújítása, és
negyven férőhelyre bővítése. A kilenc-
ven százalékban uniós pályázati forrás-
ból megvalósuló fejlesztés megszűnteti
a bölcsődei felvételi gondokat. Távlatos
eredménye, hogy (a 2006. évi iskolabőví-
tést, majd a 2009-es Újtelepi Óvodaépítést
kiegészítve) Albertirsán a következő más-
fél-két évtizedben, a háromtól a tizennégy
éves korú gyermekekig, nem várható in-
tézményi elhelyezési probléma. A másik
a vasútállomás Somogyi utcai oldalán
megépülő korszerű, őrzött, éjszaka meg-
világított, százhárom személygépkocsit
befogadni képes parkoló, valamint ötven
kerékpár elhelyezésére alkalmas fedett
megőrző. Aki naponta elmegy a MÁV-ál-
lomás mellett a Somogyi utcában, s akár
csak rátekinthet a jelenlegi parkolási körü-
lményekre, annak nem szükséges a beru-
házás fontosságáról beszélni. Meggyőző-
désem, hogy néhány további fejlesztési
feladatot is megoldunk idén. Elsősorban
apró, de jelenleg bosszúságot okozó ál-
lapotok meghaladását jelentők jöhetnek
szóba. Van azonban még egy teendőnk,
amely méretét és jelentőségét tekintve,
nagyon is jelentős. Várospolitikánk, fő-
terünk kialakításának befejezésére gon-
dolok. Ennek a fejlesztésnek a sikere azon
múlik, hogy az ősszel e tárgyban kiírt uni-
ós pályázaton hogyan szerepelünk. Elkép-
zeléseink csomagját időben benyújtottuk,
az alapjukat képező dokumentumokat el-
készítettük. Ezek köréből a legjelentősebb
az ún. Integrált Városfejlesztési Stratégia,
amely tizenöt-húsz esztendőre hivatott
meghatározni Albertirsa fejlődésének fő
irányait, kereteit. A tavaly novemberi
követő, március tizenhatodikai városfó-
rumon ismét kiemelten szólnunk erről az
anyagról. A városfórum másik fő témája
természetesen az akkor már (reményeim
szerint) elfogadott költségvetésünk lesz.

Fazekas László polgármester

A KÉPVISELŐ-TESTÜLET JANUÁRI ÜLÉSÉRŐL

Január 28-án ülésezett 2010-ben először az albertirsai képviselő-testület. Elsőként jogszabályváltozások miatt módosították a gyermekvédelem helyi rendszeréről szóló 2006-os rendeletüket. A formai változtatások mellett Siposné Györe Zsuzsa mindenképpen pozitív változásként értékelte azt felhívásában, hogy bővülnek a rendkívüli gyermekvédelmi támogatások, és egyre nagyobb mértékben lesz lehetőség természetbeni juttatásokkal segíteni – pénzbeli helyett – a rászorulókat. Ez egyes esetekben legalább segítheti azt, hogy biztosan azok kapják meg a támogatást, segítséget, akiknek azokat valójában szánták.

Megtárgyalták a TS Gastro kérelmét is, melyben a Győzelem utcai konyhán végzett induló, 152.000 forintos költségük megtérítését kérték a várostól. Ezt a testület csak részben fogadta el. Mint azt dr. Kiss Tibor, a Pénzügyi Bizottság elnöke jelezte, a kért összegből a főzőüst üzembe helyezése mindenképpen a vállalkozót terheli, így ennek a költségnek a levonása után, csak 140.000 forintot térít meg a város a felmerült kiadásokból. Ezt követően került terítékre az Aquarius-Aqua kérelme, melyben jelezték, hogy a telephelyen a BUSZESZ Rt. megvásárlásával bővítéseket hajtának végre, amelynek köszönhetően 150 új munkahelyet is teremtenek Albertirsán. Sajnos ez várhatóan jelentősebb forgalomnövekedéssel is jár, így mindenképpen lépéseket kell tenni a régóta áhított elkerülő út megépítésére. Mivel, mint azt a cég vezetése jelezte, várhatóan nő majd a város részére befizetett helyi iparűzési adó is, a javaslatuk alapján célszerű lenne a városnak az így keletkezett többletet elkülöníteni, és idővel az elkerülő út megépítésére fordítani. A cég a tervek elkészítését vállalja, de a várossal közösen sem rendelkezik elegendő forrásokkal egy ekkora beruházás kivitelezéséhez. Ezért a városnak kellene olyan pályázati, vagy egyéb állami forrást találnia, amelyből, ha szakaszokban is, de záros határidőn belül elkezdődhet az elkerülő út építése. Többen szkeptikusak voltak a kérdésben, Nagy László szerint pénz nélkül nehéz lesz utat építeni. Fa-

zekas László polgármester is arra hívta fel a figyelmet, hogy az egész útszakasz építése akár 10-15 évig is elhúzódhat. A testület egyelőre arról hozott határozatot, hogy a város azonnal kezdje el a cég vezetésével kidolgozni azt a megállapodás tervezetét, amely mentén lehetőség nyílik a hathatós továbblépésre.

Igen komoly vitát generált a cafetéria juttatás szabályozásáról szóló előterjesztés. Ebben, az eddigi juttatások egy részének elvonása miatt, arra tettek indítványt, hogy az elmúlt év alapbéréren felüli plusz forrásainak nettó összegét felbruttósítva egy olyan cafeteria rendszert hozzanak létre, amelynek köszönhetően a köztisztviselők és közalkalmazottak havi bevételei nem csökkenének 2010-ben sem. Ez már csak azért is fontos, hangsúlyozta dr. Kiss Tibor, a Pénzügyi Bizottság elnöke, mivel a közalkalmazottak és köztisztviselők a városban már 4 éve nem kaptak semmilyen béremelést, az infláció pedig évről évre nőtt. Erre reflektálva Fazekas László polgármester is megjegyezte, hogy ma már sajnos van olyan köztisztviselő, aki annak ellenére, hogy több mint 10 éve dolgozik a Polgármesteri Hivatalban, alig keres 70.000 forintot, ami igazán méltatlan honorárium ahhoz a munkához képest, amit sokszor munkaidőn túl is végeznie kell. Kelemenné Szabó Valéria szerint több adat pontatlan, a gyermekek beiskolázási támogatásánál is általánosít a tervezet, így ez elfogadhatatlan. Kovács Zoltánné dr., a település jegyzője erre reflektálva jelezte, hogy a jogszabály csak ilyen formában ad lehetőséget a támogatás mértékének a megállapítására, vagy 1, vagy 2 gyermekkel számolhatnak az összeg megállapításánál. Major Judit alpolgármester amiatt tett kritikai megjegyzéseket a tervezetre, hogy az – véleménye szerint – méltatlanul kisebbnek tekinti a közalkalmazottakat, és a számukra adható támogatás mértékét is. Ezzel többen nem értettek egyet. Miután a vita kezdett parttalanná válni, Siposné Györe Zsuzsa jelezte, hogy amennyiben nem hoznak döntést a kérdésben, úgy 194 közalkalmazott a lehetséges döntésig 0 forint támogatást kap majd, ami a jelenlegi gazdasági körülmények kö-

zött óriási érvágást jelentene. A testület végül 12 igen és 5 tartózkodás mellett elfogadta a benyújtott tervezetet.

Nem volt vita nélküli az önkormányzati bérlakások állapotáról és rendeltetésszerű használatáról szóló előterjesztés sem. Többek szerint a lakások egy része már-már életveszélyes állapotban van, és a tervezett 5 millió forint alig fedezi majd a felmerülő költségeket. Zatykó Zsolt szerint ebben az esetben célszerű lenne közülük néhányat értékesíteni, hiszen az állandó állagmegóvás csak fölösleges kiadás a város részéről. Többen, így például Csőke Pál is felhívta arra a figyelmet, hogy egyes lakók sem igazán használják rendeltetésszerűen ezeket a lakásokat, így évről évre kénytelen a város ugyanazokat a munkákat elvégeztetni. Végül abban állapodtak meg, hogy a sürgős feladatokra fordítják a tervezett összeget, a felmerült alternatív megoldásokat pedig megfontolják.

Elfogadták a Kossuth Lajos utcai, volt Irsay kúria helyi védettségéről szóló rendelet megszüntetését, és elfogadták a város 2010. évi közfoglalkoztatási tervét is. Nagyobb vita a Lapos területére benyújtott helyi védettség kérelmével kapcsolatban bontakozott ki. Ezt, az ott élő közel ezer mocsári kosbor populáció védelmében nyújtotta be az Albertirsa Barátainak Köre Természetvédelmi Csoportja. Képviselőtükből Maya Carmen és Pásztor János Attila is a terület védettsége mellett érvelt, ám végül a pénzügyi indokok győztek, így 7 igen, és 9 tartózkodás mellett a védettség elrendelését elvetette a testület.

Ezen az ülésen került terítékre Dr. Kraft Péter Buenos Airesben élő, magyar származású üzletember ajánlata is, melyben a Strandfürdő fejlesztésének a lehetőségeire tett javaslatot. Az általa benyújtott szerződés tervezettel kapcsolatban több formai és tartalmi aggály is felmerült, így a város egyelőre úgy határozott, hogy a város polgármestere kezdeményezzen tárgyalást az üzletemberrel, és ennek alapján a márciusi ülésre készüljön egy határozati javaslat az esetleges továbblépés lehetőségéről.

S.L.

DROGPREVENCIÓ

– szakmai továbbképzés és felkészítés egészségügyi dolgozók, pedagógusok és gyermekek részére

Különleges kortársképzés és drog prevenciós felkészítés volt január 28. és 30. között Albertirsán. Kreiner József rendőrezredes, a BMOSZSZ szakmai szolgálat vezetője közreműködésével. Az igazán lebilincselő és alapos program elsősorban a település általános iskolásai, valamint az egészségügyben és az oktatásban

dolgozó felnőttek számára lett összeállítva. Mint azt dr. Fogelné Jóga Andreától, a város iskolavédőnőjétől megtudtam, a kapcsolat nem új keletű. Évekkel ezelőtt egy védőnői tanfolyamon hozta össze a jó sors az albertirsai védőnőket Kreiner Józseffel,

akinek az igazán szerteágazó szakmai múltja, és a nem kevésbé szuggesztív előadásmódja azonnal magával ragadta a hallgatóságát. Az ötlet, hogy a szakembert meghívják az albertirsai gyerekekhez is, Simóné Tamás Mariannban, az akkori iskola-védőnőben fogalmazódott meg. Az ötletet tett követte. Mivel a program rendkívül sikeresnek bizonyult, így azóta minden évben megrendezik az általános iskolások számára ezt a tájékoztató, felkészítő előadássorozatot.

A rendezvény 28-án egy kortársképzéssel indult, melyben 8. osztályos gyerekek sajátíthatták el drámapedagógiai módszerekkel, játékos formában a szükséges ismereteket, melyekből a harmadik nap végén vizsgát is tehettek. Emellett a település mindhárom iskolájának 7. és 8. osztályos tanulói egy igazán tartalmas előadáson szerezhettek ismereteket a különböző drogok káros hatásairól, fogyasztásuk súlyos következményeiről. A gyerekek mellett természetesen a felnőtteknek is lehetősége nyílt bepillantást nyerni a szakmai program részleteibe.

Az előadások és a képzés költségeit az Alberti Evangélikus Általános Iskola, a Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Általános Iskola és a Tessedik Sámuel Általános Iskola a település önkormányzatával közösen finanszírozta. A vendégek szállásáról és vacsoráztatásáról az Alberti Evangélikus Általános Iskola, míg az ebédeltetésükről, és a programok helyszíneiről a Tessedik Sámuel Általános Iskola gondoskodott.

S.L.

PONTOSÍTÁS

A közéleti és tájékoztató lapunk előző számával kapcsolatosan Elter János képviselő, a Jogi, Ügyrendi Bizottság Elnöke a következő pontosításra kérte a szerkesztőt: „Az Albertirsai Híradó januári kiadásában, az ötödik oldalon megjelent cikkben – A képviselő-testület decemberi üléséről – szóló beszámoló utolsó bekezdésében, valószínűleg félreértésből, az ülésen hibásan elhangzottak után, eredően tévedés került leközlésre. Az egyebekben tárgyalt polgármesteri jutalmazás tekintetében sem írásos, sem szóbeli előterjesztésre részemről nem került sor, mivel az előzetes bizottsági tárgyalásról, valamint a képviselő-testületi ülésről kényszerű okból távolmaradtam.”

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Mint minden évben, idén is pályázható a háromhetes franciaországi testvérvárosi nyelvgyakorlás, melyre várhatóan 2010. július végén, augusztus elején kerül sor. *A pályázat feltételei:* 18. életév betöltése; Albertirsai lakhely; Középszintű francia nyelvtudás; Közéletben való részvétel (pl: francia vendégek rendszeres fogadása); Magas fokú önállóság és kommunikációs készség, valamint a francia fél által felajánlott nyári munka és elszállásolási feltételek elfogadása. A pályázatnak tartalmaznia kell: – bemutatkozás; – a pályázati feltételek meglétének indoklása; a pályázat beadásának célja. A pályázat elbírálása során a jelentkezők nyelvi szintfelmérő teszten vesznek részt! *A pályázat leadásának határideje: 2010. 02. 15.* Az eredményről a pályázókat levélben értesítjük. Bővebb felvilágosítás illetve a pályázat leadása: Személyesen: Albertirsa Város Önkormányzata (Titkárság) vagy Albertirsai Testvérvárosi Csoport, E-mail: albertirsa.twinning@gmail.com Fax: 53/571124 Tel.: 70/5355829

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Idén ismét pályázható a kéthetes olaszországi testvérvárosi nyelvgyakorlás (1 fő), melyre várhatóan 2010. június végén, július elején kerül sor. *A pályázat feltételei:* 18. életév betöltése; Albertirsai lakhely; Középszintű olasz nyelvtudás; Közéletben való részvétel (pl: olasz vendégek rendszeres fogadása); Magas fokú önállóság és kommunikációs készség. *A pályázatnak tartalmaznia kell:* bemutatkozás; – a pályázati feltételek meglétének indoklása; a pályázat beadásának célja, A pályázat elbírálása során a jelentkezők nyelvi szintfelmérő teszten vesznek részt! *A pályázat leadásának határideje: 2010. 02. 15.* Az eredményről a pályázókat levélben értesítjük. Bővebb felvilágosítás illetve a pályázat leadása: Személyesen: Albertirsa Város Önkormányzata (Titkárság) vagy Albertirsai Testvérvárosi Csoport, E-mail: albertirsa.twinning@gmail.com; Fax: 53/571124; Tel: 70/5355829.

FELOLVASÓ ESTTEL ÉS KIÁLLÍTÁSSAL ÜNNEPELTE A VÁROS A MAGYAR KULTÚRA NAPJÁT

Fotó: Mátayovszki Mária

Közel harminc irodalomszerető ember gyűlt össze a Márai Sándor Városi Könyvtár gyermekkönyvtári részlegén a Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett felolvasó esten. A megjelenteket Nagy Csabáné, az intézmény vezetője köszöntötte, majd a korábbi évek hagyományainak megfelelően, akik a magyar irodalom valamilyen gyöngyszemének felolvasásával készültek, sorszámot húzva döntötték el a bemutatkozás sorrendjét. Elsőként Szentjóby Szabó Andor kapott szót, ő – *talán annak köszönhetően, hogy első alkalommal vett részt ezen az eseményen* – egy kicsit félreértelmezve a rendezvény lényegét, hosszasan ismertette néhai öse, Szentjóby Szabó László költő életútját, és a több mint háromnegyed órás előadása során mindössze két részletet olvasott fel a költő irodalmi munkásságából. Lászlóné Szabados Anikó már a jól bevált tematikának megfelelően csak regényrészlettel készült, ráadásul, mint az a felolvasás végén kiderült, épp egy albertirsai író, László Dániel ifjúsági könyvének, a „Szárnyaló Arion és a pokol kapuja” című regényének egy szösszenetével. A sorban Magócsi László következett, ő Kodolányi János Juliánusz barát című könyvéből olvasott fel egy-két igazán szép, és kellő humorral is átítatott részletet. Az epika után egy kicsit a líra is előtérbe került Radnóti Miklós klasszikus gondolatai folytán, a költő

néhány verssorát Kostyalik Zsuzsanna tolmácsolta a hallgatóság előtt, majd Kovács Tímea mutatott be egy igazán egyedi szakácskönyvet Váncsa István könyvéből, melyből különösen mély irodalmi kontextusban szembesülhettek az érdeklődők a töltött káposzta készítésének egyedi összefüggéseivel. Pappné Szedresi Ilona Nagy Lajos Képtelen természetrajzának „A tyúk”-ról szóló fejezetével örvendeztette meg a hallgatóságot, majd Fazekas László polgármester olvasott fel néhány egyedi szöveget Podmaniczky Szilárd Szép Magyar Szótárából. Bene Fruzsina és Kosa Lászlóné, született Jankovszky Katalin újra egy kicsit a líra egy-két szép gyöngyszemét varázsolta a nagyrődemű elé, Malya Carmen pedig Borsos Miklós egy önéletrajzi írásának felidézésével áldozott a magyar kultúra oltárán. A sorban az utolsó előtti Nagy Csabáné volt, aki stílusosan Márai Sándor Füveskönyvéből olvasott egypár gondolatot, majd Lévainé Barcza Mária zárta a felolvasások sorát Sütő András Anyám könnyű álmot ígér című munkájának néhány szép gondolatával.

Fotó: Mátayovszki Mária

Másnap egy fotókiállítással folytatódott a Magyar Kultúra Napja előtti tiszteletadás. „A télből a tavaszba” címmel a budapesti APS stúdió tagjainak fotóiból rendeztek egy különleges tárlatot a Móra Ferenc Művelődési Ház galériájában. Szilágyi András gitárjátékát követően Fazekas László polgármester köszöntötte az összegyűlt művészeket és látogatókat. Egy kicsit az előző nap hatása alatt most is Podmaniczky Szép Magyar Szótárát hívta segítségül, felolvassa belőle „a tavasz, az állat, a fény, a fénykép, a meleg, a rügy és a világ” szavakhoz írt gondolatait. Ezt követően a város egy szerény ajándékával is meglepte a megjelent alkotókat – Abonyi Mayát, Baán Katalint, Barna Karolint, Bartók Gyöngyvért, Bock Pált, Burkus Alexandrát, Csorba Károlyt, Fabó Katalint, Futó Lászlót, Gerle Marinát, Jó Ilnát, Katona Katalint, Keuler Évát, Kreutzer Ivánt, László Annát, dr. Mann Juditot, Sebestyén Lászlót, Szabó Ferencet és Szamosvári Józsefet.

S.L.

Fotó: Mátayovszki Mária

TEHETSÉGES TALENTUMOK NYOMÁBAN

Úgy tűnik, Albertirsán több tehetséges fiatal írópalánta is nevelkedik. A lap ezen számában már beszámoltam arról, hogy az idei Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett felolvasóesten egy büszke anyuka épp a saját csemetéjének az egyik, már megjelent regényéből olvashatott fel a hallgatóság számára. És ez nem az egyetlen pozitív találkozás, hiszen egy másik ifjú albertirsai hölgy, Zsila Ágnes is épp a második regényének, a „Sötétségre ébredve” című fantáziaregénynek a kiadására készül 19 éve ellenére. Igaz ő még egyelőre a megjelentetéshez szükséges források előteremtésével küszködik, támogatókat keres, ennek ellenére talán van remény arra, hogy hamarosan egy újabb albertirsai író munkájával gazdagodhat a magyar fantasy irodalom.

Zsila Ágnes jelenleg a Debreceni Egyetem elsőéves pszichológia szakos hallgatója; elsősorban a parapszichológia és a kriminológia vonzza, így nem véletlen talán az, hogy épp a fantasy irodalomban találta meg azt a kifejezési formát, amelyben leginkább meg tudja fogalmazni gondolatait.

Mikor és milyen indíttatásra írtál először regényt?

15 évesen angol nyelvről magyarra fordítottam Marilyn Manson életrajzi könyvét, azonban anyagi okokból nem nyílt lehetőségem kiadásra, habár több kiadó érdeklődését is felkeltette a mű. A fordítás az angoltudásom fejlesztését szolgálta, gondolataimat mindenképpen saját, különálló történetben szerettem volna reprezentálni.

Általában hogyan dolgozol? Gondolok itt arra, hogy van egy alapötleted és utána járva kidolgozod, vagy inkább a fantáziád-ra bízod magad?

A saját emócióimat konvertálom komplex történetté, elsősorban a negatív komponenseket inzertálva speciális univerzumomba. Regényem középpontjában is az emocionális interakciók állnak, melyeket fantáziaelemekkel, illetve racionális történetekkel ötvözik. Két főszereplőm lelkének analízisével hipotéziseket fogalmazok meg, melyekkel számos lényegi vonás konzisztenciáját megcáfolom.

A világ, és magyar irodalomból kiket tekintesz példaképnek, ha van ilyen? Elsősorban milyen jellegű regényeket kedvelsz?

Elsősorban pszichológiai, orvosi szakkönyveket tanulmányozok, de ha időm engedi, szívesen olvasom Müller Péter, Szecsődy Péter alkotásait. Világirodalmi művek közül szeretem Robin Cook orvos-krimi történeteit, valamint J.K.Rowling világát.

A most elkészült regényed miről szól, mi adta az alapötletét?

Regényem főszereplője egy húszéves japán egyetemista fiú, Watanabe Satoshi, kinek egy napon gyökerestül megváltozik az élete. Sorsát megpecsételő bélyeg kerül rá, s megtudja, mindössze három év maradt hátra életéből. Kezdetben semmit sem ért, míg nem választ kap kérdéseire, mikor feltűnik életében Katsuyoshi Eikura, aki állítása szerint a Nemzetközi Spirituális Ügyosztályon dolgozik, s feladata kivizsgálni azon eseteket, melyek valamiféle földöntúli történnel vonhatók párhuzamba. Satoshi megtudja Eikurától, hogy az őt ért átok eltüntethető, amennyiben felkutat három mágikus kőmedált (a Tercet), melynek létezését ugyan elismerik, de még sosem találtak rá azelőtt. Satoshi a Terc felkutatása mellett dönt; kénytelen elismerni, hogy az a világ, melyben sosem hitt, magába szippantotta, s kezében tartja életét. Satoshi és Eikura együtt keresik a medálokat, küzdenek a reményért, mely talán nem is létezik. A háromkötetes regény alapja Satoshi elszánt küzdelme az életéért, a remény, s a hit, azonban az érzelmek sem kerülnek háttérbe: a tragikum, az elkeseredettség és az örület mellett megjelenik a bizalom, a szeretet, s az önzetlenség. Satoshi különböző városokba látogat, barátokra lel, barátokat veszít el, s nem állhat meg, túlságosan kevés az ideje. A regény felveti a kérdést: vajon Satoshi tud-e ugyanaz az ember maradni, aki egykoron volt, annak tudatában, hogy hamarosan meghal, s vajon marad-e elég ereje ahhoz, hogy végigvigye útját a győzelemig, miközben

kudarccok sorozata éri, ugyanakkor sikeren lesz része, megterhelővé válik számára az egyetem, s Eikurával való kapcsolata is óriási fordulatot vesz. A történetet 16 évesen kezdtem el írni, akkoriban tökéletesen olyan életet éltem, mint történetem kezdetén Satoshi: a kötelességeim foglalkoztatnak, mindenben a legjobb akartam lenni, s ez rengeteg időm elvette. Ideális volt számomra ez az élet, sosem akartam kitörni belőle, azonban eljátszottam a gondolattal, vajon mi történne, ha valami oknál fogva gyökeresen megváltozna az életem, és szabadon tudnék gondolkodni, érezni. Ezért hát megteremtettem Satoshi karakterét, és általa valószínűsítem meg gondolati és érzelmi szabadságom.

Van-e segítséged a regény megjelentetéséhez, ha nincs ki, hogyan nyújthat segítséget neked?

Az első regénykötet megjelentetésében a szüleim segítettek, akiknek ezúton is köszönöm támogatásukat, valamint sokat köszönhetek a Hét Krajcár Kiadónak. Történetem folytatása azonban bizonytalan marad, mivel egyetemi tanulmányaim rendkívül költségesek, s így nem tudjuk megelőlegezni a nyomdaköltséget. Valójában az az ember nyújthat segítséget, aki munkát biztosít a családomnak, hogy ők támogatni tudják tanulmányaimat és regényem kiadását, s nem utolsó sorban mindazok, akik megveszik könyvemet.

Milyen célkitűzéseid, elképzeléseid vannak a jövőben?

A közeljövőben munkát szeretnék vállalni az egyetem mellett, s reménykedek abban, hogy saját költségemen, szüleim támogatása nélkül meg tudom jelentetni második regénykötetemet.

A távoli jövőre nézve diplomát szeretnék szerezni, majd elvégezni a doktori iskolát. 10 éves koromtól kezdve feljegyzéseket készítettem különböző pszichológiai jelenségekről, reményeim szerint ismereteim bővülésével sikerül számos hipotézist megfogalmaznom azon korrelációkkal kapcsolatban, melyeket ez idő alatt realizáltam. Tanulmányaim befejeztével klinikai szakpszichológusként szeretnék dolgozni.

S.L.

IN MEMORIAM Lehotka Gábor

71 éves korában, a váci Jávorszki Ödön Kórházban elhunyt. Lehotka Gábor orgonaművész, zeneszerző, orgonaszakértő, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem nyugalmazott tanszékvezetője és egyetemi tanára. Közel ötven hanglemefelvételt készített, közreműködött a budapesti, kecskeméti, szekszárdi, szombathelyi és váci orgonák létrehozásában. Megkapta a Liszt Ferenc-díjat (1974), 1978-ban Érdemes művész lett, 1983-ban pedig diplomával jutalmazta a Kodály Társaság. 1986-ban Művészeti Lovagrendet kapott Franciaországban, 2005-ben a Cambridge-i Életrajz Központ tüntette ki. Zeneszerzőként orgonaműveket, kamarazenéket, zenekari műveket és kórusműveket is alkotott. Első könyve 1993-ban jelent meg *Az én hangszerem*, az orgona címmel, ezt további két munkája követte: a *Gorsium orgonaiskola* (2000) és *Az orgonatanítás módszertana* (2000). Lehotka Gábor orgonaművésszel, zeneszerzővel és tanárral természetes és magától értetődő volt a barátságunk. Évtizedeken át őszintén, gyónás-szigorral vallottunk egymásnak hitről, szerelemről és politikáról. Vitáinkban mindig megértőek voltunk egymással szemben, mert mindketten tudtuk, az ember, a művész lelkiismeretével perel úgy, mint Jónás az Istennel. Jónás dilemmája jellemzi talán leginkább korunk emberét, a mi generációnkat. Az Istentől menekvő, a tarsisi hajóra szálló, a cet gyomrában vergődő, prédikáló és csalódó Jónás sohasem nyugodhatik: minden tettében ott ólálkodik a kudarc. Ezt mindketten tudtuk. Jónás könyvében az Úr, a jóslat ellenére sem pusztítja el Ninivét, mert az ige magvai a szívekben kicsírázhatnak...

Levelezésünkől két levél: 1999. október 24.

Kedves János!

Köszönöm versesköteted és meghívód a kötet ünnepélyes bemutatására. Gratulálok! Külön köszönöm a nekem ajánlott verset, mert ilyen csak ez az egy van!

A kötetet végigolvastam, szakmailag nem tudok hozzászólni, de a téli hangulatok megragadtak és rezonanciára találtak bennem. Jónás és Ninive sorsát sokan elmondhatják magukról, igen frappánsan ragadtad meg: „tanya-rom, exkluzív magány...”

A záróvers is megragadott a karácsonyi hangulattal, gyermekorom egyik karácsonyi képesköteté jelent meg!

További sok sikert kívánok!

Üdvözöllek: Gábor

2006. november 10.

Kedves János

*Köszönöm „A tovatűnt Idő” c. versesköteted. Gratulálok ver-
seidhez. A szavakkal kifejezhető érzések egyszerű, természetes
formában való megjelenítése a kötet legnagyobb erőnye!*

Egyetlen helyen (20 oldal) hivatkozol bibliai személyre, Jónásra. Jónást nem átkozta ki Ninive, mert megtért. Viszont Jónás perlekedett Istennel, mert nem pusztította el a várost.

Ilyen konkrét esetekben érdemes az eredeti bibliai szöveget elolvasni, már csak azért is, mert a Biblia minden művészeti alkotásnak mélységet kölcsönöz, ha jól alkalmazzák igéit!

Szivélyesen üdvözöllek: Gábor

Ha tudtuk, ha nem, cselekedeteinket, életünket Babits utolsó nagy üzenete határozta meg. „Van időm, én várhatok. / Előttem, szolgálaim, a századok / fujják szikrámat, míg láng lesz belőle; / bár Jónás ezt már nem látja, a dőre, / Jónás majd elmegy, de helyette jó más.” / így gondolá az Úr; csak ezt nem tudta Jónás.

Kedves Gábor!

Utolsó kritikus észrevételed helytálló, köszönöm. A verssoron már nem tudok változtatni. Megpróbálom embertársaimnak átadni az üzeneted. Major János

Lehotka Gábor-Major János Magellán induló

ZENE

Lehotka Gábornak
Távolodj vaklármá
bábeli hangzavar
tisztán lépj szobámba
hóharmatos hajnal
gerincem gitárhúr
reumás csigolyám
más tavasz és más tél
más virágárusok

és künn a szikár szél
szakadatlan suhog
soha megérkezés
csak ez a léghuzat
az idő sarlóján
éleset csikordul
mi főlemel s futtat
föltámad
és elvész

FARKASORDÍTÓ TÉL

„Nagyon kemény volt az a tél, sok évvel később is felemlegették az emberek. Szenvedett tőle ember, állat, ami csak élt, minden, az erdő is. Hangos recsenéssel zuhantak puha, hófödte ravatalukra combnyi vastagságú ágak a fagy szorításában, a hó súlyának nyomása alatt. Riadt rángás futott végig földalatti üregében a pocok bőre alatt a rémülettől... Dermedt félelem szorította az erdő fogyatkozó lakóinak szívét. A hóesésnek sose akart már vége lenni, jégvirágos ablakunkon órákig tudtuk bámulni a mesés látványt. Leállt a tanítás is, szóltak a tanyaközpontban, nem jár a kis munkásbusz a cudar idő miatt. Az embereket, akiket hajnalonta munkába vitt, majd fordult az iskolásokért, óvodásokért, fagyszabadságra küldték, az iskolát, óvodát is bezárták. Beszéltek ám mást is, de azt csak fél sutytyomban, a TSZ-elnök tiltotta volna az effajta riogatást. Egyre többen merték állítani, hogy bizony farkas jár a tanyavilágban! Eleinte csak afféle szóbeszédnek vették, de mostanra már minden harmadik, negyedik tanyánál történt valami. Egyik helyen az öreg Julis néni nyomában járva, tanyaközponttól hazáig követte az öregasszonyt, aki csak a kiskapuba érve fogta fel, hogy amit lát, az nem kutya, de nem ám! Ilyen gyorsan régen senderült be a pitvarajtón! Másik helyen a kapugödörében kúszott be a jószágudvarra, istenes riadalmat keltve lábasjószág között, de zsákmány nélkül iszkolt el. Akkor kezdték igazán komolyan venni, amikor a nagy hideg miatt muszáj volt hozzányúlani a mezőn hagyott szénaboglyához is: kell a jószághoz, az átteleléshez. Az erdőkerülő és komája volt a fuvaros, lovas szánon siklottak ki a mezőre. Kerültek egyet a boglya körül, de még meg sem álltak a deresek, egy hosszú, szürke árnyék vágódott ki a megbontott boglyából! Mire a kerülő észbe kapott, már csak a tollas kalapot tolta tarkójára, egy cifra mondás kíséretében: hát, komám, ez biza farkas vót! Innentől már szabadabban merték emlegetni az emberek, jöttek is a tiltások sorra: se asszonyt, se gyereket egyedül nem engedtek ki a tanyákról, éjszaka fokozott gonddal zárták a jószágot. Mintha a toportyán is tudta volna, hogy ő most már „hivatalosan” is létezik, felbátorodva el-elkapott kisebb jószágot, egyre beljebb merészkedett. Édesanyámék nem voltak

eljáróságok úgyszólván sehová. Elég gond volt a kosáralja gyerek, a jószág, a temédek munka, mégis ezen a télen a lakodalomba szóló meghívásnak nem tudtak ellenállni. Kedves húgának leánya esküdött néhány faluval odébb, édesanyám szülőfalujában. Hívta, vonzotta valami, nem csupán keresztlánya esküvője, hanem a régen látott rokonok, miegymás. Esténként a közös dunyha alatt fülelve hallottuk, ahogy beszélnek: menjenek, maradjanak? Osztottak, szoroztak, mibe is kerül. Meg a jószág itthon, a gyerekek. A sors is úgy akarta, idősebb bátyánk látogatott ki hozzánk a tanyára, megoldódni látszott minden. Szívesen vállalta felügyeletünket, és a jószág etetését is, sőt, a farkast emlegetve, nagyobb kedvet is kapott a tanyán maradáshoz. Szavát adta, ki nem enged mozdulni bennünket percre sem! Édesanyámék kora hajnalban indultak el, mi még békésen aludtunk akkor. Jól telt a napunk, örültünk bátyánknak, aki ki nem fogyott a mókákból, szeretett beugratni bennünket, kicsiket, ő is jól mulatott. Már belefáradtunk a játékba, a nagyobbak a jószágetetéshez készülődtek, mikor egyik nővérem megsértődött valamin. Csak arra eszméltünk, hogy bátyánk elkurjantotta magát: „te, hogy az a!” Ugrott ki a ajtón, mi zúdultunk utána. Már akkor nővérem a domb alján kapkodta lábait, a kisakácos melletti gyalogösvényen. Erősen szürkült, az erdő sötét leheletét az irtáson elterülő hó ellensúlyozta, talán ezért is vált el olyan élesen az irtás tuskói mellől egy hosszú árnyék, párhuzamosan haladva nővéremmel, de ék alakban közeledve hozzá. Bátyánkból valósággal kiszakadt a kétségbeesett üvöltés: fordulj meg, de ne lassíts! Ne fussál!!! Lassan!! Ő bezzeg száguldott le a dombról, egy valahonnan felkapott vasvillával hadonászva, folyamatosan ordítózva, hogy elriassza a farkast. Nővérem csak akkor vette észre veszedelmes kísérőjét, ki is tört rajta a rémület, mely erősebb volt, mint bátyánk utasítása: futásnak eredt, fel a dombra! Gyorsan zajlottak az események. Nővérem kis piros kabátja repült soványka testével a fehér havon, robbant be a pitvarajtón, nyomában a bátyám csapta be maga után már a konyhaajtót. Veszettül ugattak a kutya, egészen kirohanva a bejáróig. Percekig tartott a zihálással tarkított döbbenet: akkora volt a csend, mi többiek

moccanni sem mertünk. Bátyánk lassan összeszedte magát, nővéremet kihámozta kabátjából, csodálatos szelíden kérdezte: „hová indultál, te?” „Hát, csak anyu után akartam...” de már sírt is. Pityeregve bújtunk össze vele, ölelgettük, örültünk egymásnak, csak bátyánk húzódott félre, kifelé hallgatózva. „Na, megétem a jószágot, maradatok bent!” Szigorúbban nem is nézhetett volna ránk, de nem is kellett! Eszünkbe se jutott volna kimenni! Lestük a konyhaablakon bátyánkat, csak jöjjön már befelé! Megkönnyebbültünk, hallva, ahogy a havat veri le csizmájáról a pitvarban, már újból jó kedvünk kerekedett, hancúrozva sütöttük a krumplit vacsorához. Éjszaka szörnyű láрма vert fel bennünket: a kutya eszelős ugatásán túl, disznóvisítást, és valami nagyon mélyről jövő háborzongató morrantást, hurrogást hallottunk, levegőt sem mertünk venni félelmünkben. Bátyánk már kapta is magára, ami ruháját érte, tépte fel az ajtót, vasvillát ragadva a pitvaron, ordított a farkasra és éreztük, ebben az ordításban saját félelme is benne volt! Rohant a disznók óljához, látva, hogy alákapart a farkas, aláása kaparintotta meg a malacot, amit a kutya sem tudtak, mertek elvenni tőle. Szegény tanyasi élethez szokott kutyaínek, saját rémületüket lépték túl, amikor a legbátrabb üldözőbe vette a vadállatot. Bár ne tette volna! Valahol messze a sötétségből hallatszott az összekeveredett vonítás, ugatás, hörögés, majd előtántorgott a konyhaablak fénycsóvjába a szörnyen megtépázott, több sebből vérző kedvenc kutyaínek. Bele is pusztult ebbe a harcba bátor pulink, alighogy megérkeztek édesanyámék, még elbúcsúzott tőlük hűséges bogárfeke szemeivel. Édesanyámék hitetlenkedve hallgatták a beszámolót, hibáztatva önmagukat az elutazásért, de örömmel látva, hogy nagyobb baj nem esett. Akkor indult meg a hadjárat a farkas ellen. Vadászok érkeztek, tervszerűen indult meg a hajtás első napja, még eredménytelenül. Érthető, a vér fagyott meg bennünk, mikor már sötétben erős kutyaugatástól kísérve, nagy dobbanásokkal a városban lakó szőszke nővérem, kisebbik bátyámmal szinte beestek a konyhaajtón! Tátott szájjal meredtünk rájuk édesanyánkkal

Folytatás az előző oldalról

együtt, ők ezt észre sem vették. Egymás szavába vágva mesélték, hogy a kékesfehéren világító havas mezőn valami jókora nagy kutya követte őket, néhányszor két lábra állva, mintha megpróbálta volna már-már elérni őket, csak a tanyából kifutó kutyák vad ugatására maradt el tőlük... mesélték, miközben lekabátoltak. Akkor vették észre a döbrent csendet,

ahogy meredtünk rájuk... Ekkor édesanyánk kezdett mesélni, mi pedig kórusban sírni, ahogy elmondta a farkas és kismővérem esetét, kedvenc kutyánk pusztulását, és most... most majdnem szőszke testvéremék estek áldozatul! Ezen az éjszakán nem sokat aludtunk, hallgattuk egymás szuszogását, a kinti zajokat füleltük, csontjainkig férközött a testet öltött rémület: íme, testvéreink, akik semmit sem tudtak a farkasról, kis

híján az majdnem megtámadta őket!! Másnap délután jött a hír: kilőtték a nagy hideg miatt a román hegyekből átköbörölt farkast. Pár évvel később a megyeszékhely múzeumában láttuk kitömve. Álltunk előtte, és könnyeztünk. Néhány látogató jól megnézett bennünket, azt gondolván: szegény gyerekek, biztosan sajnálják a farkast...!"

(Részlet: *Fancsikai fények című kötetből*) -szirén-

BÚCSÚZUNK

2010. január elsején, 90 éves korában, özvegységének 17. évében elhunyt Pintér Miklósné, született Németh Ilona nyugdíjas pedagógus, a volt Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója, mindnyájunk Cila nénije.

Vannak emberek, akik örökre bevésődnek emlékezetünkbe, s nem törölheti ki a kegyetlen, múltó idő. Cila, Cila néni ilyen ember volt, mert neve összeforrt gyermekkorunkkal, ifjúságunkkal. Neve hallatán újra éljük akkori önmagunkat: csínytevéseinket, dicső dolgainkat, örömeinket, bánatainkat, és az élők biztonságával több ezren valljuk: Cila néni nem ment el, itt van. Bennem, benned, bennünk; a lelkünkben. Emlékszel? Gyermekként Vele együtt nyílt kerekre csodálkozó szemed, amikor tanévnnyitón elmagyarázta a kezében tartott macinak, mi vár rá ebben az iskolában. Később veled együtt izgult, lelkesedett minden egyes megmérettetésnél. Eredményeidre épp olyan büszke volt, mint édesanyád. A szülők is hálás szívvel gondolnak Rá. Hiszen az akkori sanyarú időkben az otthon után egyetlen stabil pont az iskola volt, amely olyan tudást biztosított, amire építeni lehetett. Szülő és gyermek szívesen jött az iskolába. És... Kollégák! Emlékeztek a „rég, szép” időkre? Sohasem rohantunk haza. Véresen komoly elméleti csatákat vívtunk. Ha nem az iskolában, hát Cila lakásán. Ideológiai, módszertani vitákat folytattunk éjszakákba nyúlóan. Formáltuk, csiszoltuk egymás jellemét, pedagógiai nézeteit. Ezek az esté alapozták meg, hogy a világ felé mi voltunk a „Petőfisek”. Természetesen

voltak belső használatú szabályaink is. Kínosan figyeltük Cila cipőjének színét. Ha nem volt piros, minden megtörténhetett. Rendkívül nehéz politikai időszakban igazgatta az iskolát (1957 és 1975 között), amit tisztességgel leélni nem volt könnyű vállalkozás. Mi, Cila vezetésével mégis megtettük.

Valamennyien ismertük Őt, de mégis kevesen tudjuk Róla, hogy 1920. április 20-án Mezőlakon született egy pedagógus család második gyermekeként. Az elemi és a polgári iskola elvégzése után a szarvasi Evangélikus Tanítóképzőt végezte el épp úgy, mint valamennyi testvére (5 leány volt a családban). Pályáját a délvidéki Muraszombaton kezdte, majd a budapesti Mozgássérültek Iskolájában folytatta. 1954-ben került Albertirsára. Először szakfelügyelő, majd 1957-től nyugdíjazásáig (1975) a Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója lett. Muraszombati tartózkodásakor, 1943-ban kötött házasságot a vend anyanyelvű Pintér Miklóssal, aki szintén pedagógus lett, és mi, albertirsaiak őt is jól ismertük és szerettük. Saját gyermekük – egy sajnálatos balesetből eredően – nem lehetett. Épp ezért tudta őszinte szívvel szeretni mások gyermekét. A család (Terike, Gréti, Gizike és Pötyi – mi még emlékszünk a nevekre) lelke Cila volt, örök mosolyával, optimizmusával, terveivel. Az iskola lelke is ő volt, míg igényelték, derűjével, az adni akarás vágyával, gyermek- és emberszeretetével. Így őrizzük meg Őt emlékezetünk apró szögletében! Isten Veled, Cilánk! Nyugodj békében!

Miklósovics Lászlóné

„Az ember élő szövétnék.

Boldog az, aki élete végén elmondhatja, hogy másoknak is világított.”

(Eötvös József)

Emlékezés

Pintér Miklósné pedagógusra, a „volt” Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatójára

Elment „Cila” igazgató néni... Évekkel, évtizedekkel ezelőtt sokan, szülők, gyerekek és mi, kartársai is, becenevén így szólítottuk... Most, tavasszal töltötte volna be 90. életévét... A pedagógus pálya iránti szeretet, érdeklődés korán kialakult nála, hisz édesapja is tanító volt, és Cila az ő példáját követte. Testvéreivel együtt mind az öten a pedagógushivatást választották, és férje is pedagógus volt. A mi ismerettségünk, barátságunk félévszázados... Az 1959/60-as tanév szeptemberében egyik főiskolai csoporttársammal, Cselő Évával együtt kerültünk ide az albertirsai Petőfi iskolába, mert itt volt szükség magyartörténelem szakos tanárookra. Az első tanévnnyitón értekezleten elcsodálkoztunk az osztálynyi létszámú, nagy tantestületen. Mi voltunk az újak, a legfiatalabbak, és aggodalommal tekintettünk az értekezleten elhangzó ránk váró feladatokra... Vajon tudjuk-e a követelményeket teljesíteni? Tudunk-e az elvárásoknak megfelelni? Aggodalmaink alaptalanoknak bizonyultak: az iskola igazgatónőjétől, az idősebb nevelőktől minden segítséget megkaptunk, pedig tennivaló volt bőven. Pintér Miklósné irányításával gördülékenyen ment a munka. Az intézmény nevelői több épületben, alsó és felső, osztott

Folytatás a következő oldalon >>

Folytatás az előző oldalról

és osztatlan tagozaton, homokrézsi és mibebudai iskolában, óvodában és napköziben dolgoztak. A pedagógusok munkájának szervezése, irányítása, ellenőrzése, a diákokkal, szülőkkel való rendszeres kapcsolattartás, szinte erőn feletti munkát követelt az iskola igazgatójától. Cila mindezt jókedvvel, a fáradság csipetnyi jele nélkül, eredményesen végezte, látszott minden területen a keze munkája. Sokat törődött az iskola tanulóival, figyelt kartársaira, kedves volt, mindenben segített, de szóvá tette, ha hiányosságot tapasztalt. Családjaként szerette az iskola nagy-nagy közösségét, és mi is magunknak éreztünk minden közös feladatot. Tőle és az idősebb kartársaktól kapott segítség, tanács, az általunk elért eredmények növelték önbizalmunkat és megkönnyítették a beilleszkedést. Örömet okozott az, hogy megtaláltuk helyünket ezen a pályán. Nagyon kell, hogy az első lépések megtételkor biztató szavakkal mögöttünk álljon valaki... És ezt tőle megkaptuk, példát mutatva, hogy így adjuk tovább. Követésre méltó élet volt az övé... Az igazgatói pálya

befejezése után csupán néhány pihentető, nyugdíjas esztendő adott számára az élet. Hamarosan rászakadt szerettei elvesztésének lelki fájdalma, majd a testi betegség miatti mozgáskorlátozottság terhe. Bámulatos önfegyelmel, derűvel viselte mindkettőt, és a családi segítség mellett jól megszervezte otthoni

teendőit. Köszönjük mindazt, amit élete 90 évéből Albertirsának, az iskolának és szűkebb környezetének adott, bizonyítva Márai Sándor azon szavait, miszerint: „Az ember az életéből a legértékesebbet, az időt adja azoknak, akiket szeret.”

*Kokas Ferencné – Horváth Mária
nyugdíjas pedagógus*

HIPP-HOPP ÉS DANCE

A Nagysikerű Hip-Hop és Dance tánc oktatás folytatódik a Művelődési Házban!

Kicsik és nagyok élvezettel figyelik és sajátítják el Germányi Hajnalkától a lépéseket, koreográfiákat. Gyere és táncolj egy jó csapatban hetente kétszer! Terveink között szerepel a nyári rendezvényeken való fellépések, helyben és a környező településeken.

Táncórak: kedden és csütörtökön 17-19 h-ig.
Minden kedves érdeklődőt szeretettel várok!
Érdeklődni lehet: +36-20-544-2340

RENDKÍVÜLI VODAFONE AKCIÓ ALBERTIRSÁN

vodafone

Albertirsa Város Önkormányzata létrehozott egy kedvező Vodafone-os tarifacsomagot, amely lehetővé teszi, hogy a közintézmények, iskolák, óvodák dolgozói, képviselő-testületi tagok egymás között és a családtagjaikkal ingyenesen telefonáljanak. Magánszemélyenként 5 db csomagot igényelhetnek, melyhez kiemelt készülékek állnak a rendelkezésre (Pl.: Motorola W396 0 Ft).

A részletes tájékoztatásért keresse fel Vodafone boltunkat az Albertirsa, Pesti út 46. szám alatt.

Kollár Zoltán Mozgó Üzletkötő – Dedikált Ügyfélkezelő
Mobil: +36 70 945 32 33 Telefon: +36 53/342-428 Fax: +36/53/571-428
E-mail: zoltan.kollar@gsmtakacs.hu Web: www.gsmtakacs.hu www.vodafone.hu
GSM Takács Kft – Vodafone Hivatalos Partner

A DONI ÁTTÖRÉS EMLÉKÉRE

Szeretnék megemlékezni a XX. sz. nagy magyar sorstragédiájáról, a 2. magyar hadsereg kálváriájáról, amelynek a napokban múlt a 67. esztendeje. Városunkban kb. tíz éve vetődött fel a gondolat, hogy összesíteni kellene a II. világháború katonai és polgári áldozatainak listáját. Hosszú kutató és gyűjtőmunka után sikerült majdnem teljesen lajstromba venni az áldozatok számát, amelyet az Albertirszai Híradó 2004. decemberi száma mellékletként leköszölt.

Magyarország belépése a Szovjetunió elleni háborúba Németország oldalán 1941 júniusában kezdődött. Adolf Hitler kancellár 1941. június 22-én kezdte meg a háborút Szovjet-Oroszország ellen – ahogy ő nevezte – a bolsevizmus elleni keresztes hadjáratát. Ebben számított hazánk segítségére, amit két ok is indokolt. Egyik a trianoni békediktátum után elcsatolt területek egy része (1938-41 között) visszatért az anyaországhoz, ezeket német és olasz döntőbíráskodás előzte meg. A nyomós, tényleges ok Kassán és a Máramarosziiget megyei Rahó térségben végrehajtott támadás volt. A Kassát ért támadás ténye a mai napig nem tisztázódott, milyen eredetű gépek támadták a várost.

A náci Németország és szövetségesei (Olaszország, Finnország, Bulgária, Románia, Szlovákia és Magyarország) 3 fő irányban támadták meg a Szovjetuniót: északon Szentpétervár, középen Moszkva, délen Sztálingrád (bakui olajmezők) elfoglalása volt a cél. A kezdeti német sikerek 1941 decemberére elakadtak, ez indokolta az újabb egységek bevonását a háborúba.

Hazánkból elindult csapattestek száma meghaladta a 200.000 főt. Ezek nemcsak felderítő, járőröző, hanem megszálló feladatot is elláttak. Felvonulási területük a Don-folyó mentén Voronyezstől déli irányban. A hadsereg kötelékébe neves államférfiak, politikusok és fiaik vettek részt, illetve a besorozott munkaszol-

gálatosok. Így került ki a frontra Imrédy Béla, korábbi miniszterelnök huszárszázados; Gömbös Gyula korábbi miniszterelnök fia, aki hősi halált halt 1943. január 15-én; Kállay András, aki Kállay Miklós akkori miniszterelnök fia, huszárhadnagy. A munkaszolgálatosok nagy részét zsidó és baloldali emberek alkották, így került be Örkény István, Zelk Zoltán író, költő, és a tragikus sorsú kétszeres olimpiai bajnok kardvívó Petschauer Attila, aki meghalt 1943 januárjában.

A német-szovjet arcvonal déli szakasza 1942 szeptemberére megmerevedett, állóháború alakult ki. A tél előrehaladtával a meleg ruha kérdése is sürgetővé vált. A honvédség ruházatilag és élelmezéssel el volt maradva a német hadsereghez képest. A sereg felváltása sem ment zökkenőmentesen. A hátszágban ruhagyűjtési akciót szerveztek, közvetlenül a kormányzóné irányításával („meleg ruha a honvédségnek!” címszóval).

Az 1943-as szovjet offenzíva előtti erőállapotának romlása előrevetítette a 2. magyar hadsereg drámai végjátékát, amely 1943. január 12-én be is következett. A stratégiailag fontos csomóponti hidak, Uriv és Scsucsjé az oroszok kezén volt, és innen kezdődött a Vöröshadsereg támadása, aminek következtében a magyar vonalak napok alatt összeomlottak. A III. hadtest parancsnokai, Gróf Stomm Marcel altábornagy csapatait elvágták a többtől, a harcvonal kettészakadt. Jány Gusztáv, a 2. hadsereg parancsnoka sürgette a közelben állomásozó hadtest bevetését, ez azonban csak csekély eredményt hozott: a 13. könnyű hadosztály vezette Hollósy-Kuthy László altábornagy vezetésével, a német hadosztállyal Osztrogozsszk városába vonult, ahol négy napon keresztül vívta élet-halál harcát. Végül is a közös kitörés mellett döntöttek, amit január 19-én 20-ra virradóra teliholdnál, -35 °C-os hidegben hajtottak végre. Ezeket a csapatokat sikerült később harcra alkalmas állapotba hozni. Nem mehetek el szó nélkül a vitéz Jány Gusztáv vezérezredes jellemzése mellett: Őt az 1943. január 24-i hadseregparancsa után ítélte meg a közvélemény, amely tényleg lesújtó volt, és mély sebeket ejtett a honvédség becsületén, azonban kevésbé ismert, hogy ezt a parancsát március 12-én hatályon kívül helyezte. A népbírói tárgyalásra is azért tért haza – a tiltás ellenére –, hogy katonáit felmentse a vádak alól.

Veszteséglista – vitéz Kovács Gyula vezérőrnagy listája alapján:

	1943. január 1.	1943. április 6.
Élelmezési létszám:	194.334 fő	100.818 fő
Szabadság:	10.000 fő	7.500 fő
Összesen:	204.334 fő	108.318 fő
Hiány: 96.016 fő		
Kórházvonaton hazaszállított és beteg:		28.044 fő
Fogoly (az orosz rádió jelentése alapján)		26.000 fő
Hazaszállított és fogoly összesen:		54.044 fő
Véres veszteség:		41.972 fő

(Törzsszállási jelentés 1943. V. 21-i adatok alapján)

A hatvanas, hetvenes, de legfőképpen a nyolcvanas években sok memoár, visszaemlékezés jelent meg tisztek, tábornokok, honvédek tollából, Sára Sándor filmet forgatott a hadseregről. Most csak egyet ragadnék ki, amely a honvéd-orvos, Somorjai Lajost idézi: „Mi katonák is messze vagyunk a lelkesedéstől. Egyszerűen kikerülhetetlen kényszer folytán megyünk, ahová kell kötelességet tenni.”

Hodos Gábor, forrás: Rubicon 2008

KUTYA, MACSKA IVARTALANÍTÁSI AKCIÓ

A tavalyi év sikeres akcióján felbuzdulva idén is ivartalanítási akciót szervezünk. Mielőtt eljön a kikelet, s vele együtt sok gazdátlan cica és kutya látja meg a napvilágot, az előtt **LÉPJEN**, és előzze meg kedvenc állatainak túlszaporodását. Jelentkezzen be rendelónkbe az akciós ivartalanítási programunkra **2010. február 8 – március 12. között**. Ez idő alatt a műtét árából **25% engedményt** adunk.

dr. Kormány Katalin, dr. Ádám Tamás állatorvosi rendelő
Albertirsa, Dánosi u. 7. Tel.: 53/370-783

(x)

NYÍLT LEVÉL VÉGVÁRI ZSOLT RÉSZÉRE

Levelém megírásával megvártam a szeretet, a békesség, azaz a karácsony, ünnepének elteltét. Ezzel nem azt érzékeltetem, hogy nem merek Önnel vitatkozni, csak tiszta vizet öntök a pohárba a fogalmazása miatt. Az Albertirsai Híradó 2009. októberi számában, a „Közélet” rovatban közzétett híre, „Széljegyzet” címmel, észrevételt fűztem, amely a novemberi számban megjelent. Ön ehhez, a decemberi számban, hozzászolt. Mindenek előtt kijelentem, hogy jelen észrevételemet nem vitairatként indítom, nem kívánok ebben a témában tovább levelezni, csupán néhány megjegyzést fűzök az Ön által írtakhoz, főleg a megjegyzéseinek tartalmához, szövegezéséhez, megállapításaihoz, az olvasók tisztánlátása érdekében. Állítom, hogy a „Közélet” rovatban és a „Széljegyzet”-ben írtakat nem értette meg, és nem tud párhuzamot vonni az említettek között. Sajnálom! Hála Istennek nincs két egyforma ember, még gondolkodásban sem. Én mást értettem a leírtakon, Ön másképpen értelmezte. Érthetőbb lett volna a cikke, ha részletesen kifejti aggályait, vagy a cikk írására buzdítók nem elég tájékoztatást adtak? Az Ön megfogalmazását nem követem és nem feltételes módon kezdem írásomat. Illet-e dicséret, vagy nem, azt nem Ön dönti el. Szellemségemet sem ismeri, és az sajátos-e vagy sem, azt megint nem Ön dönti el. Hiszen nem is ismer, akkor milyen alapon nyilatkozik így? Az Ön által használt kifejezéseket olyan ismerősöktől, kollégáktól sem fogadom el, akik hasonlóan többdiplomások, de még rokonoktól sem. Tájékoztatom, hogy (alias [igazi nevén] = Vrabecz) a Végvári családhoz rokoni szál fűz. Sem a szülei, sem Ön nem vette fel, sőt most sem tartja a kapcsolatot a családdal. Akik ismerik Önt és családját, azok izgágának tartják Magukat. Széljegyzetemben írtam: „Ki volt ki ellen, és miért kellett a nagy nyilvánosság előtt az esetet feltárni, nem tudom. Ellentét? Személyes kapcsolat megromlás? Egyházellenesség? Egy biztos, hogy az érintett egyházközség vezetője hibát vétett, ...” A szög máris kiszúrta a zsákot, kezd kibújni. Ha Ön az én széljegyzetemet kritizálta, akkor nem kell sokat gondolkodni, hogy ki kit kért meg, illetve buzdított a szomorú esemény közreadására az országos médiában, és ki, vagy kik indították el a lavinát. Egyébként helyesen írja, hogy tőlem „az ismeretterjesztés mélyről fakadó vágya áramlik az olvasóközönség felé.” Valóban ez

az énem. Munkám során a mellém osztott fiatal kollégáknak és a tanulóknak átadtam a szakmai ismereteket, így az olvasóknak is átadom az általam felkutatott, vagy már régebből ismert eseményeket, történeteket. Megjelent könyveim, több cikkem (nem csak az Albertirsai Híradóban), valamint előadásaim sorozatában elismeréseket kaptam egyetemi tanároktól, intézmények vezetőitől, könyveim olvasóitól, no de nem sorolom, mert ez már öndicséret. Irodalmi tevékenységem témáit kidolgozva a vezérfonalat az ókori görög rétorok (ékesszólások tanítói, szónokok, többek között: Cato, Livius, Cicero, Seneca, aki költő ősom példaképe volt, stb.) adták, akik a klasszikus beszéd részeinél, a szónoki beszéd megformálásánál, a hagyományok alapján, hét szerkezeti egységet különítettek el: bevezetés (principium vagy exordium), elbeszélés (narratio), kitérés (egressus), témafelvetés (propositio), érvelés vagy argumentáció (argumentatio), bizonyítás (confirmatio), cáfolás (refutatio), befejezés (peroratio, epilogus). Ezért a felsorolásért is megszólhat, hogy ismeretet adok át az olvasóknak, mint azért, hogy a széljegyzetben ismerttettem Cicero születési helyét az ókori (Arpinum) és a mai (Arpino) elnevezéssel. Látja, nem vagyok irigy azért, hogy mások is megismerhetik azt, amit én már megis-

mertem! Ha a beszédek, az írásokat hármas tagolásának tekintjük, akkor a bevezetés és befejezés közötti részt tárgyalásnak nevezzük. Ez utóbbi három tagolás alakult ki a magyar irodalomban, és erről már Ön is tanulhatott az iskolában fogalmazási feladatok elkészítésénél. A nem dolgozatnak szánt írásom szerkesztésénél, természetesen a tanultakat betartottam, köszönöm az elismerést.

A széljegyzetem tartalmát Ön temeti, mint az egyházközséget és a tudását, nem baj, mások is tesznek így. Önnek ez utóbbiak a jók és a példamutatók. Tehát Ön az igazságot temeti („Ki volt ki ellen, Ellentét? Személyes kapcsolat megromlás? Egyházellenesség?”). Amennyiben az Ön szaktudása, egyetemi végzettségei felülmúlják az enyémet, akkor fejet hajtok és tudomásul veszem, hogy létezik egy olyan „tanár”, aki bárkit megtanít írni, fogalmazni, a szavakat szórendbe állítani. Levelemet Anicius Manlius Severinus Boethius római főnemes fogságában írt, „De consolatione philosophiae” (A filozófia vigasztalása) című művében megjelent, híressé vált szólásával fejezem be: „Si tacuisses, philosophus mansisses” (Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna). Ez minősíti Önt, mint szerzót és közreadót.

Szentjóbý Szabó Andor

TISZTELT LAKOSSÁG!

„Segítsd az önhibájukon kívül elesetteket, hogy mi is segíthessünk!”

Szeretettel köszöntök mindenkit, akik olvassák e sorokat, mindenkinek nagyon jó egészséget kívánok. A Létminimum Alatt Élők Társaságának területi képviselője vagyok. Ez egy országos érdekvédelmi szervezet. Célja: a társadalmilag és anyagilag hátrányos helyzetű emberek segítése, az élet minden területén való támogatás útján. Az egyesület felvállalja a pártfogoltak megsegítése érdekében a lakosságtól és a társadalmi szervezetektől kapott adományok gyűjtését, és ezen adományoknak a rászorulókhöz való eljuttatását.

Kérem a Tiszteelt Lakosságot, hogy aki tehet, segítse szervezetünket! Bármilyen szívesen fogadunk, ami használható. Pl.: játék, ruhanemű, lábbeli, háztartási felszerelés, bútor; mindent, aminek a szegény ember hasznát veszi. Március 30-án

délután 16 órakor Húsvéti ünnepséget rendezünk a Móra Ferenc Művelődési Házban. Ebből az alkalomból gyűjtést szervezünk (tartós étel, gyümölcs, édesség és játék). Adomány átvétel: Gorkij u. 18., minden nap. Előzetes telefonhívást kérek az időpont egyeztetés miatt. Tel: 06-70-298-6550. Ez a szervezet 2003 novemberében alakult, de közben sok minden megváltozott körülöttünk. Az elmúlt évek alatt több rendezvényünk volt: karácsonyi, húsvéti ünnepség, gyermeknap, Anyák napja. Táborozást is szerveztünk a gyermekeknek. Aki úgy érzi, hogy segítségre szorul, az keressen meg a Művelődési Házban, február 26-án délután 14 és 16 óra között. Tagjaink közé várunk mindenkit, aki létminimum alatt él. Köszönöm türelmüket és figyelmüket.

Tisztelettel: Kövesdi Jánosné

NÉHÁNY GONDOLAT AZ EGÉSZSÉGES ÉLETMÓDRÓL

Az egészséges életmód fontosságáról, a testmozgás-sportolás szükségességéről többször olvashattunk az Albertirsai Híradóban. A téma kapcsán a januári lapszámban például arról tudósították a lap olvasóit a Tessedik Sámuel Iskola híreit taglaló írásban, hogy szeptember végétől heti egy alkalommal az albertirsai gyermekek a „Monori Városi Uszodában” kezdő és haladó csoportban tanulhattak úszni. „Mosolyogva, a víz alatt” címmel a babaúszás jótékony hatásáról is megjelent egy érdekes írás. Mindeközben az albertirsai emberek – felnőttek és gyermekek, mozgásszervi betegek – azért járják a kálváriájukat, hogy a városunk közelében „a sovány pénztárcájú kisember” számára is megfizethető árú, és a szükséges szolgáltatást is nyújtani képes fürdőhelyet, uszodát találjanak. A környezetünkben lévő települések közül jó néhánynak már sikerült az elmúlt években fejleszteni a meglévő strandfürdőjüket. Történt ez annak ellenére, hogy olyan kiváló minőségű gyógyvízzel, mint amilyen az albertirsai, a szomszédos települések nem rendelkeznek. Néhány évvel ezelőtt egy teljesen új wellness és gyógyászati célú termálfürdő létesült a Budai úton. A mozgásszervi betegek többsége a gyógyfürdő szolgáltatásokat és a járulékos utazási költségeket napjainkban csak nagy nehézségek árán

képesek megfizetni. Ezenközben városunk gyógyfürdője – a babapancsolón kívül – még egy, időjárástól függetlenül használható, fedett medencével sem gyarapodott és gyógyvízünkünk kiaknázatlan maradt. Ezért emiatt nemcsak, hogy más településre kénytelenek turistáskodni az albertirsai emberek, hanem az elmaradt fürdőfejlesztés miatt nem létesültek új munkahelyek sem. Vajon hová tűnt a „termálgyűrű projekt” négy esztendeje beharangozott szép ígérete? Úgy tűnik, hogy ezt az ígéretet is, mint annyi más egyéb szép ötletet, végleg elfújta a „pénzügyi-gazdasági világválság”. Emellett szintén az elmaradt fürdőfejlesztés rovására írható az is, hogy emiatt Albertirsának nincs idegenforgalmi adóbevétele, pedig mostanság számtalan helye lenne a turizmusból származó „sűrű forintoknak”. Lassan 20 éve folyamatosan napirenden van az albertirsai gyógyfürdő fejlesztésének ügye. Az eltelt 20 év alatt még annak eldöntéséig sem jutottunk el, hogy önállóan (hitelből) vagy külső befektetővel fejlesszük-e a fürdőt, következésképp döntés hiányában a megvalósulás csak örök vágyálom maradhat. Az igazsághoz tartozik az is, hogy időközben azért járt néhány érdeklődő Albertirsán gyógyfürdőnk, és a környezetének fejlesztése ügyében. De hol az bizonyosodott be, hogy nem ren-

delkezik az ötletgazda az általa beharangozott korrekt pénzügyi háttérrel, hol pedig Albertirsán hiányzott a „kellő bizalom”, és az érdeklődő ennek híján máshol valósította meg elképzelését. Ezen is túlélve: még 2008-ban elkészült a fürdő és környéke önkormányzati ingatlanainak értékebecslése. Az értékebecslés – anélkül, hogy a lakosság megismerhette volna – egy hivatali fiók mélyére került mélyaltatásba. Ezek után nem lehet csodálkozni, hogy a gyógyfürdőnk műszaki- és esztétikai állapota a folyamatos karbantartás ellenére romlik, a visszajáró vendégek pedig lassan elmaradoznak. Ennek okán a fürdő üzemeltetéséből származó bevételeink jelentősen csökkennek, és maholnap arra eszmélünk, hogy nem fogja fedezni még a fenntartási költségeket sem.

Minden gondolkodó ember tudja: az egészséges életmódhoz épp úgy hozzátartozik az úszás, mint bármely más – egész testet megmozgató, karbantartó – sportág. S, hogy ez a szolgáltatás télen-nyáron egyaránt elérhető legyen Albertirsán: minél előbb döntésre kell jutni gyógyfürdőnk lehetséges fejlesztése ügyében. A 24. órában vagyunk, ha továbbra sem teszünk semmit, csak a pénzes befektetőre vagy az uniós pályázati lehetőségre várunk, egyszer csak azt vesszük észre, lakat került a gyógyfürdőnkre. *Kovács Lászlóné*

A TESSEDIK SÁMUEL ÁLTALÁNOS ISKOLA HÍREI

Iskolánk életét az elmúlt rövid időszak alatt is számtalan program színesítette. December 17-én a Kazinczy-verseny („Szép Magyar Beszéd”) válogatóját tartottuk. Az 5., 6. évfolyamon első helyen Csepin Barbara 6. b., második helyen Dora Katalin 5. a., harmadik helyen Kovács Nikolett 5. c. osztályos tanuló végzett. A 7., 8. évfolyamosok közül első helyezett Cziegelmajer Bence 7. d., második helyezett Eiveck Ivett 8. a., harmadik helyezett Varga Lilla 8. a. osztályos tanuló lett. Mindkét korcsoportból az első két helyezett Dánszentmiklóson, a megyei versenyen képviseli iskolánkat. Sikeres szereplést kívánunk nekik!

Alig tértünk vissza a téli szünetről, már is a foci-diákolimpia területi selejtezőjé-

nek voltunk házigazdái. Január 5-én a 7., 8. évfolyamosok (IV. korcsoport) versenyén a negyedik helyet, január 7-én az 5., 6. évfolyamosok (III. korcsoport) között szintén a negyedik helyet, január 12-én a II. korcsoportban az első helyet szerezték meg focistáink. Január 9-én, Érden a 93-as születésű kézilabdázóink a serdülők bajnokságán a második helyre küzdötték fel magukat. Hagyomány iskolánkban, hogy tanulóink egy tanév során három-négy alkalommal rendhagyó énekóra keretében a zeneirodalom alkotásaival ismerkednek. Január 12-én a 3., 4. és 5. évfolyamosaink a Lúdas Matyi című előadást nézték meg a művészeti iskolában lelkes kecskeméti zenepedagógusok előadásában. Ilyenkor lehetőség nyílik ismeretlen hangszerek

kipróbálására, a közös éneklésre is. Örömkünkre szolgál, hogy a Sulikuckó ebben a tanévben is sok érdeklődőt vonzott. A január 14-én induló programot a tanító nénik tartják leendő elsős tanulók számára. A kuckó kéthetente csütörtökön nyit ki a Tancsics úti és a Győzelem úti épületben. A gyerekek a szüleikkel együtt vehetnek részt a foglalkozásokon. Az első alkalommal a két épületben negyven kisgyermek ismerkedett az iskolával és a tanító nénikkel. A következő alkalom január 28-án lesz. Részletes program időpontokkal az iskolai plakátokon olvasható. Szeretettel várjuk az érdeklődőket. A Ceglédi Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskola minden tan-

Folytatás a következő oldalon >>

Folytatás az előző oldalról

évben meghirdeti tehetséggondozó levelezős versenyét. Ebben a tanévben is többen neveztek iskolánkból. Közülük Heffner Vivien (8. c.) a levelezős versenyen elért teljesítménye alapján meghívást kapott a Közgazdasági Szakközépiskolában rendezett utolsó fordulóra, ahol a második helyet szerezte meg. Büszké vagyunk eredményére. Január 17-én újból a sportolóké volt a főszerep. Az iskola tornatermében került sor az Adidas kézilabda-gyermek-

bajnokságra. Az 1999-es születésűek versenyének első fordulóját izgulhattuk végig. A második forduló Szigetszentmiklóson lesz január 23-án. Eredményes szereplést kívánunk a csapatnak. Ugyanezen a napon, Gödön az országos lábténisz diákolimpián a lány-hármas és lány-páros III-IV. korcsoportos döntőn egyaránt az ötödik helyezést érték el. A csapat tagjai: Répás Enikő, Szilágyi Fanni, Doba Nikolett, Törőcsik Melinda. Gratulálunk! Január 22-én megemlékeztünk a Magyar Kultúra Napjáról. A műsorban bemutatásra kerültek kulturális

életünk értékei. Január 23-án már második alkalommal Mesélő Muzsika bérlet előadásra vittük tanulóinkat. Az előadásokra a Művészetek Palotájában került sor. Ezek az alkalmakon 20 gyermeknek biztosítunk színvonalas szombat délelőtti programot. Sok színes program a sport, a tudomány és a művészetek területéről. Ez jellemezte iskolánkat ebben a rövid időszakban is. Mindez gyermekeink és lelkes, elkötelezett pedagógusaink munkájának gyümölcse. Így tovább! Hajrá Tessedik!

Simóné Pálinskás Erszébet

A Dolina Zöld Kör nyílt válasza a „Sportközpont” címmel megjelent polgármesteri köztájékoztatásra

A sportcentrum időszerű problémáit áttekintő írás néhány helyen a ténytudás kedvéért – a cikkben következetesen „X-nek nevezett” szervezet nyilvános megszólíttatása okán – helyreigazítást kíván. A köztájékoztató írás jól körberajzolt célzásából senkinek sem okozott nehézséget felismerni, hogy az „X-nek nevezett” civil szervezet nem lehet más, csak a Dolina Zöld Kör. Ezért ennek apropóján pontosítjuk a köztájékoztatót az állítását, miszerint a sportcentrum építési engedélyének felülvizsgálatát csak a használatbavételi engedély 2009. március végi megszerzése után egy hónappal – 2009. „április első felében” – kezdeményezte a Dolina Zöld Kör a bíróságnál. A Dolina Zöld Kör postai dokumentummal igazolhatóan a „jogorvoslati határidőn belül” – 2009. február 1-én – nyújtotta be bírósági felperesi keresetlevelét a hatósághoz. A civil szervezet felperesi keresetlevelét a Közép-Magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal nem az előírt határidőben, hanem csak kb. kettő hónapos késéssel továbbította a bíróságra. Többek között ennek az indokolatlan „késlekedésnek” az okait, és az építési engedély jogerősítése, valamint a használatbavételi engedély kiadása körülményeit – a múlt év őszén megtartott első tárgyalá-

son – a bíróság már vizsgálta, és a döntésnél reményeink szerint majd figyelembe is fogja venni. Többek között ilyen és más hasonló okok, félreértések, tévedések eredményezhették a sportcentrum napjainkra kialakult problematikus helyzetét, és nem a Dolina Zöld Körnek a cikk állítása szerinti „jogi csűr-csavarása”! Az Ítéletábrla 2009.X.29-i jogerős – a sportcentrum építési engedélyét felfüggesztő – „végzése” értelmezéséhez szerintünk nem szükséges „tapasztalt jogásznak” lenni, mert a döntéshozó a „végzés” indoklásában minden szükségességet félreértelmezhetetlenül leírt, a döntést megalapozó törvényhelyekre utalással együtt. A sportcentrum elkészült létesítményei ügyében aggódókat megnyugtathatjuk: a Dolina Zöld Kör egyetlen – a cikkíró által felsorolt – esetben sem a helyi önkormányzatot perli, és nem a sportcentrum megszüntetésére törekszik. A Dolina Zöld Kör az egyetlen olyan egyesület településünkön – az Albertirsai Sportegyesületen kívül –, amelyik a kezdetektől fogva folyamatosan azt hangsúlyozza, hogy az önkormányzatnak kötelessége a lakosság számára biztosítani a sportolási lehetőséget a megszüntetett labdarúgópályánkért cserébe.

DOLINA ZÖLD KÖR
Elnöksége és Tagsága

A LÉNYEG, A LÉNYEGTELEN, MEG A KÍNAI NYELVJÁRÁSOK

A fenti írás tökéletes bizonyíték a Dolina Zöld Kör két legalapvetőbb módszerére. Az elsőnek az a lényege, hogy amikor lelepleződik ennek a kedves társaságnak valamely lépés-sorozata, képviselői azonnal egy-egy lényegtelen apróságról kezdenek beszélni, mégpedig rémségesen hosszan. Januári, „Sportközpont” című írásomnak teljesen mellékes momentuma volt, hogy a DZK mikor fordult bírósághoz.

Cikkemben lépésről lépésre bemutattam azt az akció-sorozatot, amelynek minden részlete a Sportközpont beruházást próbálták akadályozni. Kit érdekel az, hogy közülük egy lépést februárban vagy áprilisban indítottak-e? Meg, hogy azt az államigazgatási hivatal mikor továbbította a bíróságnak. Az a lényeg, hogy elindították – csakúgy, mint sok más ellenlépést.

Másrészt nem az a lényeges kérdés, hogy ha valaki a Sportközpont beruházás ellen ágál jogi úton, akkor éppen az önkormányzatot perli-e, vagy mást. Ha nem az önkormányzatot, az csak azért lehet, mert adott esetben azt nem perelheti. A lényeg, hogy a Sportközpontot támadják a perlekedők. Azt a létesítményt, amelyet városunk polgárai szeretnének végre békében használni.

A másik módszer úgy néz ki, hogy ha sokszor állítok önmagamról valamit, majd csak elhiszik mások. Sajnos ezzel a metodikával is baj van. Ha ugyanis folyton hangoztatom, hogy mind a százegynéhány kínai nyelvjárást perfekt ismerem, néhányan tán hinni kezdenek fantasztikus tudásomban. Ám ettől még valójában egyetlen árva szót sem tudok kínaiul. Ez a példa a fenti írás két utolsó mondatáról jutott eszembe.

Fazekas László

GONDOLATOK A FELBŐVÍTETT SZENNYVÍZTISZTÍTÓRÓL

Tisztelt Albertirsaiak! Tisztelt Érdeklődők! Tisztelt Dolina Zöld Kör!

Mint tudják, az albertirsai szennyvíztisztító telep bővítése 2008.12.23-án elkészült. A kivitelező (Alterra Kft.) készre jelentette, majd a felettes hatóság (KÖTIVIZIG) 2009.12.18-án használatbavételi engedélyt adott a bővített telepre. Tette ezt a hiánypótlás során kért adatok kézhezvétele után, amelyet folyamatosan szolgáltatunk 2009. évben. Hogy miért kérte pont azokat az adatokat, információkat, méréseket a T. Hatóság? Ezt nem kívánom kommentálni. Kérték, mi teljesítettük, ráadásul úgy, hogy immár semmiféle akadály nincs a telephatóság részéről történő működése előtt. Melékelem a telep 2008. és 2009. évi szennyvízvizsgálati eredményeinek összefoglalóját. (Az adatok mg/literben értendők.)

2008. év tisztított szennyvíz paraméterek:

Megnevezés	Jan	Febr	Márc	Ápr	Máj	Jún	Júl	Aug	Szept	Okt	Nov	Dec	Átlag	Határ-érték
pH	7,6	8,5	7,5	7,5	7,4	7,3	7,4	7,4	7,5	7,2	7,1	7,4	7,48	6,5-9
KOI _{cr}	258	296	279	373	191	296	401	327	295	66	50	54	240,5	75
BOI ₅	22	60	38	165	76	220	94	150	90	22	8	8	79,42	25
SZOE	2,3	<2	5,1	2,8	2,2	2,9	3,8	5,9	2,6	<2	2,2	<2	2,98	15
NH ₄ -N	71,6	70,7	77,7	79,9	74,7	60,5	11,8	68,8	51,4	5,2	2,3	0,13	47,89	10
Nitrát	<1	<1	<1	10,7	<1	1,9	1,3	1,7	2,5	18,1	31,6	13,7	6,88	-
Össz nitrogén	81,9	81,2	88,1	92	85,7	70,6	14	79,5	59,1	15,8	12	14,7	57,88	50
Össz lebegő-anyag	36	22	16	30	80	70	36	44	30	<10	<10	<10	32,83	50
Szulfid	<0,1	<0,1	<0,1	0,4	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	0,01
Össz foszfor	9,3	16,2	17,2	19,4	13,6	12	9,5	14,5	15,5	2,3	8,6	8,5	12,22	5

2009. évi tisztított szennyvíz paraméterek:

Megnevezés	Jan	Febr	Márc	Ápr	Máj	Jún	Júl	Aug	Szept	Okt	Nov	Dec	Átlag	Határ-érték
pH	7,3	7,3	7,3	7,5	7,3	7,3	7,5	7,3	7,3	7,3	7,1	7,3	7,3	6,5-9
KOI _{cr}	51	46	47	32	34	29	15	32	31	28	30	72	37,25	75
BOI ₅	11	9	9	2	3	4	4	3	3	5	10	16	6,58	25
SZOE	<2	<2	<2	<2	<2	<2	<2	2,1	<2	<2	<2	<2	<2	15
NH ₄ -N	3,1	0,46	0,35	4,7	<0,1	0,75	4	0,33	<0,1	1,3	<0,1	<0,1	1,28	10
Nitrát	13	14,7	9,9	6,7	<1	5,9	4,7	3,3	3,1	6	6,9	9,5	7,06	-
Össz nitrogén	17,2	16,1	10,3	13,1	<1	7,9	9,9	5	6,4	8	6,9	9,5	8,74	50
Össz lebegő-anyag	<10	<10	12	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	12	<10	<10	50
Szulfid	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	<0,1	0,01
Össz foszfor	3,8	4	1,3	1,2	0,55	6,2	4,9	4,3	6,35	1,9	0,91	1,1	3,04	5

Ha egy rövid kommentárt fűzhetek a fenti eredményekhez, az a következő: amíg 2008. évben öt komponens is messze határérték felett hagyta el a tisztító telepet (és ezen még az is tompított, hogy 2008.09.08-tól az eredmények nagyon feljavultak), addig 2009-ben az összes mérésben 2 db határérték túllépés (mindkettő foszfor) volt. Mindkét esetben a telep levegőztetésének zavaraiából, illetőleg az

átemelők üzemzavaraiból, karbantartási munkák végzéséből adódott a túllépés. Éves átlagban (számtani) így is messze 5 mg/liter alatt volt a telep a foszfort illetően. Látható az is, hogy a telep valóban képes nitrogént és foszfort eltávolítani, mi több látható, hogy az ammónia lebontása nitráttá gyönyörűen beindult, és működik. A használatba vett, felbővített telep technológiájának igazi próbaüzeme

a 2009. év volt. Üzem közben egy sor olyan probléma merült fel, ami az igen rövid (négy hónap) próbaüzem alatt nem jelentkezett. (Megjegyzem: a próbaüzem általában min. 6 hónap szokott lenni, és ebben téli-nyári üzemnek egyaránt kell lennie. Nálunk csak téli volt.) Ennek okán kellett pótkerüházást foganatosítani

Folytatás a következő oldalon >>

Folytatás az előző oldalról

az iszapkezelési technológián, ami most már megnyugtató módon működik. Nem mehetek el szó nélkül amellett, hogy tudassam: a legnagyobb problémát a beépített gépek, berendezések okozzák. Miért? Azért mert rendre, ha fődarabjaik meghibásodnak, azokat 2-3, de nem ritkán 7-8 hét alatt lehet csak javítani, kicserélni. Ha azt gondolják néhányan: hát erről is a Polgármester úr tehet, tévednek! Ez egy sajnálatosan magyar történet, olyan szereplőkkel, akik piaci szereplők, akiknek sok esetben van külföldi tulajdonosa is, de kis ország, és kis kapacitások miatt rak-tárkészlet nélkül folytatnak kereskedelmi tevékenységet. Így viszont biztonságosan üzemeltetni, határértékeket betartani: képtelenség. Inkább szerencsejáték, amit csinálunk, mint profi üzemeltetés. Ettől függetlenül azt gondolom, ennek a beruházásnak örülni kell, mert összességében több jót hozott, mint rosszat. A Gerje vize, vízminősége a telep alatt a 20-30 évvel ezelőttiekre emlékeztet. A vízbe visszatértek a halivadékok, opálösszeesése a múlté, habzása megszűnt, semmiféle szaghatásról nem számolt be a szomszéd település.

Ami pedig Önöket illeti, T. Dolina Zöld Kör, hát butaságra butaságot hordanak össze! Kinek jó ez? Van bármi értelme, össze-vissza hordani dolgokat, összekeverni a szezonat a fazonnal? Önök a telep próbaüzemének befejezése óta nem voltak a telepen. Nem érdeklődtek, nem kértek információt, noha megígértették velem, hogy állítsak össze Önöknek laborvizsgálati jegyzőkönyveket, szennyvízbírság határozatokat, terveket, stb. Nem jöttek. Nem hívtak, nem kérdeztek. Aztán leírták azt a sor butaságot a kábeltevé. Így már abban is kételkedem, hogy szakemberekkel van dolgom, noha ügyfél státuszt kaptak a felettes KÖTIVIZIG-től. Vagy ez is csak egy amolyan dologi automatizmus? Aki megkéri, és megkaphatja, az meg is kapja? Először azt állítják: foszfor és ammónia túllépés miatt kaptunk csak 2010.12.31-ig használatbavételi engedélyt. Észre sem veszik (vagy nem tudják?), hogy ez az iszapszállításra kiírt közbeszerzés határidejével esik egybe? Aztán azt állítják, ezért kell talajvíz-figyelő kút. Nem, nem ezért. Azért, mert egy évvel ezelőtt elvégzett elővizsgálati dokumentációban, ahol a telepen is, közvetlen környezetében is, és tőle távolabb is vettek

mintát a talajvízből, és abban egy helyen találtak ammónia túllépést. Hogy a telep okozta-e, vagy más, sosem derült ki, és néhez is egy ammónium ionra rendszámot tenni, hogy ez szennyvíztisztítóból jött, ez az utakról lefolyó csapadékból származik, ezt beöntötte a gonosz szennyező, ez onnan van, hogy a turista bizony ott pisil, ahol rájön, stb. Ennek a telep jelenlegi adottságaihoz a világon semmi köze. Ha a hatóság által elképzelt monitoring rendszerre gondolok, még inkább összezavarodom, mivel a monitoring kút jelenleg az egyetlen, ami e vízfolyást (Gerje) és annak vízminőségét nyomon kísérné forrásvidékétől, a torkolatig. Ugyanígy nem értem, miért most fogalmazódik meg a hatóságban, hogy a Gerje part élővilágát dokumentáltatja a környezethasználók terhére, amikor bizonyítható, hogy jelenleg javul a helyzet? Aztán kijelentik, hogy a telep használatbavételi engedélyének fellebbezését visszavonták, mert 30 évre van iszapszállítási szerződésünk. Tehát: most már annullálódott a foszfor és ammónia miatti korlátozás, sőt Önök találtak egy olyan szerződést, ami nincs! Azaz olyan ez, mint a Mátyás király mesében a szegény leány: hoztam is ajándékot, meg nem is. Valóban szerződött a város, és valóban volt egy olyan földterület, amit arra szántak, hogy oda szennyvíziszapot rakjanak majd le. A baj az ezzel a telekkel, hogy:

- mielőtt az iszap kiszállítását megkezdhetjük volna, el kellett volna készíteni egy ún. talajtani szakvéleményt, ami feltárja a talaj „nulla” (kezdeti) állapotát, vizsgálják a talaj fizikai, kémiai, biológiai összetevőit, stb.,

- készült volna egy ún. agrárhasznosítási terv, amiben bebizonyosodik, hogy a szántóföldre kirakott iszap komponenseit a telepített növényi kultúra hasznosítja, azaz a termőföldet nem terheljük, és az alatta lévő talajvizet sem,

- továbbá ezek birtokában engedélyt kérünk erre a tevékenységre pl: a KÖTIVIZIG-től,

- kialakítjuk azt a gépláncot (vagy alvállalkozói láncot), ami majd elvégzi a szükséges mezőgazdasági munkákat, mert ilyen az Önkormányzatnál és intézményünkönél sincs és nem is volt soha. Tessék mondani: a szerződésen kívül ebből mi valósult meg? Semmi! Rádadásul a kiszemelt földterület környékén még 2007-ben is 4 db lakóház (tanya) állt, ami a szükséges

földterületet gyakorlatilag elharmadolta. (Nem mellelesleg a szerződés 2003-ban íródott.) Mára pedig a földet átminősítették erdővé, és így eleve lehetetlen oda kommunális szennyvíziszapot kiszállítani! Most ott tartunk, hogy örömeiket fejezték ki (vagy épp kárörömeiket?), hogy az intézmény vezetője is megfellebbezte az ominózus 1352-27/2009 sz. határozatot. Nos az intézmény vezetőjét nem az vezérelte, hogy valami olyat alkosson, amibe Önöknek jó kapaszkodni, hanem az, hogy szakmailag nem értett egyet a határozattal. Miért? Azért, mert (noha, azóta visszavontam a fellebbezésem, de meggyőződésemet továbbra is) véleményem szerint egy olyan telep, mint az albertirsai, addig, és csak addig lehet próbaüzem alatt, amíg arra használatbavételi engedélyt nem adtak ki. Erre csupán 2009.12.18-án került sor, tehát az addig vett minták próbaüzem alatt születtek, annak semmiféle jogkövetkezménye nem lehet az üzemeltetőre nézve. (Önök is jogosan kérdeztek rá arra, hogy az üzem státusza a beruházás alatt mi volt?) Szolnokra kellett mennünk ezt egyeztetni, és ott megállapodtunk abban, hogy amennyiben fenntartom a fellebbezésem, az hónapokkal csúsztatja el a telep állami pénzének elszámolását. Higgyék el, ennyit ez az egész nem ér. Ami a tízmilliós bírságot illeti (ez az újabb rögeszméjük), a fenti táblázat segítségével kiszámítható. Jelzem, hogy a bírság a 220/2004. (VII.21.) sz. Korm. rendelet alapján számítható. Esetünkben 2009. június és szeptember hónapban van foszfor túllépésünk. E két hónapban 20253 és 32251 m³ szennyvízmennyiséget kell figyelembe venni. A foszforra a fenti rendelet 2. sz. mellékletének 2.9 pontja értelmében 5600 Ft/kg értéken kell bírságot kiróni. Az ebből számítható alapbírság 379918 Ft! Ezt azonban nem kell megfizetni, mert az intézménynek van szennyezés-csökkentési ütemterve. **Így a számítható alapbírság 3%-át kell megfizetni, ami 11398 Ft. Nos, ez az Önök által vélelmezett tízmilliós bírság!** Utoljára felidézem, mit mond a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény a szólás szabadságáról: „61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.”

Folytatás a következő oldalon >>

Folytatás az előző oldalról

Tehát ez a jog engem is megillet, nem csak Önöket! Továbbá, idézem mit ír a fenti törvény a jó hírnévhez való jogról: „59. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jó hírnévhez, a magánlakás sértetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.”

Tehát ez is megillet engem éppúgy, mint Önöket! Tudják, Önök intézményünkkel kapcsolatban már többször átlépték mind a jó ízlés, mind a szózás szabadságának határát. Többször beléptek a rágalmazás bűvkörébe, simán rossz hírt keltik úgy ennek az intézménynek, és minden itt dolgozónak, hogy egyébként arról halvány fogalmuk sincs. Nos, én is

meggondoltam magam! Nem kívánok semmit jogi útra terelni, mert az a véleményem, hogy amit és ahogy csinálnak, az szánalmas. Nem kívánok vitába szállni, mert nincs miről és nincs kivel szakmailag vitatkozni. Szánalmasak abban is, hogy egyrészt árnyékhatóságot játszanak, másrészt árnyékönkormányzatot. Szánalmas az is, hogy Önöknek ezt lehet, elnézik. Szánalmas továbbá az is, hogy a következő indoklást voltak képesek adni egy fellebbezésükhöz, és azt be is fogadták: „A Dolina Zöld Kör véleménye a rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján, hogy azok hiányosak, nem felelnek meg maradéktalanul a hatályos jogszabályi követelményeknek. Több dokumentáció hiányzik, amelyek az engedély kérelem

objektív elbírálásához szükségesek. Ezek miatt a Dolina Zöld Kör a hiányosságok kijavításáig, a hiányzó dokumentumok pótlásáig az ügyben nem tud joghatályos nyilatkozatot tenni, és az engedély kérelmet az eddig megismert dokumentumok alapján nem tudja támogatni.”

Vegyük sorra: milyen dokumentumok, mik és hol hiányosak, melyik jogszabálynak, miben, hol nem felelnek meg, melyik dokumentum hiányzik? Egyáltalán mit jelent Önöknek Albertirsán objektívnek lenni? Tudom, Önök az igazság kivont lángpallosai, de talán lehetnének végre profik, ha mi többiek úgyis csak szerény amatőrök módján tudunk létezni! További víg napokat!

Boros Ottó intézményvezető

TISZTELT LEBANOV JÓZSEF!

Meglepve olvastam írását az Albertirsai Híradó legutóbbi számában. Meglepett, mert közvetlenül írásom mellett értekezik arról, hogy csak a cikkemből értesült a nyugdíjas fórumról. Egyben persze irigylem is, mert nekem nincs olyan varázslatos képességem, hogy minden cikkre már az adott lap megjelenése előtt megírhaszam válaszomat, véleményemet. Amit írt, ráadásul több pontban sem felel meg a valóságnak. Remélem, mindez tájékoztatlanságából fakad, és nem szándékosan akart olyan dolgokat sugallni, amelyek nem igazak. De vegyük sorba az Ön állításait, csúsztatásait! Ön szerint a nyugdíj-emelés az infláció alatti. Ez az állítás nem igaz, mert a nyugdíj-emelés mértéke 2010 januárjában 4,1%, ami azonos az infláció mértékével. Ha pedig ehhez még hozzátesszük a nyugdíjkorrekciós programot is, akkor a nyugdíjasok nagyjából harmada az infláción felüli emelésben részesült, hiszen ők 6-8%-os emelést kaptak. Ön szerint a nyugdíjas munkavállalókat „büntették”, mert adót és járulékokat kellett fizetniük. Szerintem ezt nehéz „büntetésnek” felfogni, mert minden munkavállaló fizet járulékot, csak a nyugdíjas munkavállalók kevesebbet. Ráadásul ennek fejében a munkavállaló nyugdíjasok nyugdíjának összege is emelkedik, évente a munkajövedelem fél százalékaival. Így nem csak akkor juthat többletbevételekhez a nyugdíjas, amikor dolgozik, hanem onnantól kezdve minden évben, akkor is, ha már nem vállal munkát. A nyugdíj után

pedig továbbra sem kell személyi jövedelemadót fizetni, a nyugdíj adóterhet nem viselő járandóság. Ön szerint külön büntetik azokat, akik a nyugdíjkorhatár elérése előtt mennek nyugdíjba, és mellette munkát vállalnak. Szintén kérdéses, hogy büntetésről vagy korrekt hozzáállásról beszélhetünk. Hiszen jogos a társadalom részéről az elvárás, hogy mindazok, akiknek egészségi állapota ezt lehetővé teszi, lehetőleg a nyugdíjkorhatár tényleges betöltésekor vegyék csak igénybe a nyugdíjukat, ha mellette változatlan körülmények mellett munkát vállalnak. Erre való ösztönzésként vezette be a kormány a keresetkorlátot. Ennek lényege, hogy akik 2008 után mentek előrehozott nyugdíjba, azoknál akár a minimálbér teljes összegét, míg akik 2008 előtt mentek nyugdíjba, azok idén már az éves minimálbér másfélszeresét kaphatják a nyugdíjuk mellé. Ha pedig elérik a nyugdíjkorhatárt, ez a korlátozás már nem vonatkozik rájuk. Ön szerint, aki 2008-ban ment nyugdíjba, az rosszból járt, mint aki 2007-ben. Ez azonban csak félinformáció. Mert igaz, hogy 2008-tól változtak az új nyugdíjak megállapítási szabályai, és a nyugdíj megállapítás alapjául szolgáló jövedelem 2008-tól a tényleges nettó kereset. Ez természetesen kevesebb, mint a korábbi számítás alapját képező, a járulékokkal is kiegészített összeg. De nemcsak ez változott meg, hanem az ehhez kapcsolódó számítás is, ami az alapnak vett összeg csök-

kenését ellensúlyozza. Így például kedvezően változott a korábbi évek keresetét a nyugdíjazást megelőző év szintjére hozó szabály, és a 40 év feletti szolgálati időnél 1,5%-helyett 2%-kal nő a nyugdíj összege. Zárásként még felhívja figyelmemet számos kérdésre, végezetül kiemelten kérdezi, hogy az MSZP hogyan képviseli az idősebb nemzedék érdekeit. Hogy egy párt hogyan képviseli az idősök érdekeit, azt minősítik azok a tettek, amiket a nyugdíjasokért, idősökért tett. Az MSZP az elmúlt évek során a lehetőségekhez képest igyekezett mindig többet adni annál, mint amennyi járt volna. A törvény szerinti emelések mellett elindított nyugdíjkorrekció, 13. havi nyugdíj bevezetése... Ez utóbbi kapcsán sajnos kiderült, hogy nem készültek rá a törvényhozók, hogy a világ gazdasága válságba kerül, ezért módosítani kellett, így mostantól nyugdíjprémiumként szerepel. Ezzel biztosítva, hogy amikor csak lehetőség van rá, az idősök többletjuttatásokat kapjanak. A Fidesz, mikor kormányon volt, és lehetősége volt rá, nemhogy többet nem adott annál, mint ami törvényesen járt volna, hanem kevesebbet adott. Ezek ismeretében szerintem nem lehet kérdéses, hogy melyik oldal áll az idősök mellett. Én pedig annyit jegyeznek meg Önnek, hogy jelenleg is az MSZP intézkedéseiről és terveiről folytatunk vitát. Mert csak azt lehet megvitatni, ami van, ami létezik. A Fidesz

Folytatás a következő oldalon >>

Folytatás az előző oldalról

TISZTELT NAGY TAMÁS!

programjáról sajnos nem tudunk vitázni, mert még senki sem látta, csak egy-egy információt hallottunk, de azok is inkább a nemekről szóltak, mint az igenekről. Hallottuk anno, hogy nem támogatják a 13. havi nyugdíj bevezetését. Aztán nem támogatták annak megszüntetését. Nem támogatják a mostani intézkedéseket. Nem jó a mostani rendszer, és újabban már azt sem támogatják, amit ők maguk vetettek fel, mert a szerintük jó svéd modellt sem támogatják már, illetve újabban aláírásokat gyűjtenek a saját programjuk ellen. Azt gondolom, hogy a nem, nem és nem politikája helyett az igenek politikája a célravezető, amikor kormányon és ellenzékben is azt mondjuk el, hogy mit kéne tenni, mitől lehet valami jobb, és nem azt, hogy ez sem jó, meg az sem jó. Ez nem visz minket előre. Ha további vitát szeretne folytatni velem ebben a kérdésben, szívesen látom albertirsai bemutatkozó fórumomon február 11-én 17 órakor a Művelődési Házban, mert ez sem lesz titkos és zártkörű, mint ahogy az államtitkári fórum sem volt az. Ha pedig az én személyes idősgügyi álláspontomra kíváncsi, nézze meg honlapomon (www.nagytamasegled.hu) a Cegléden javasolt idősgügyi koncepcióm vitaindító anyagát, amit sajnos szintén nem támogattak az Ön párttársai!

Üdvözlettel: Nagy Tamás

Írásának kulcsmondata véleményem szerint a következő: „Az MSZP az elmúlt évek során a lehetőségekhez képest igyekezett mindig többet adni annál, mint amennyi járt volna.” Ez így van. Sajnos ebből nem a rászorulóknak részesültek elsősorban. Voltak azonban sokan, akik tényleg többet kaptak, mint amennyi járt volna.

Gondoljunk a BKV-s vezetők több tízmilliós végkielégítési botrányára, Zuschlag János pályázati „sikereire”, vagy Hunvald György „áldásos” tevékenységére és még hosszasan lehetne folytatni a sort. Majd gondoljunk azokra a kisnyugdíjasokra, akik közül sokan minimális juttatásaikból kénytelenek túlvészelné a jelen időszakot...

A Magyar Szocialista Párt kétségbeesve igyekszik kommunikálni, hogy terveit kiszivárogtak a nyugdíjasok megsarcolását illetően. Ijedten olvastam a sajtóban, hogy miniszterelnöki hivatal által támogatott kerekasztal a nyugdíjkorhatár 70 évre emeléséről, a nyugdíjak privatizációjáról, egyéni számlás rendszerről, sőt a nyugdíjak értékének 10-20 százalékos csökkenéséről írt a jelentésében.

A Fidesz ezért mellébeszélés helyett Albertirsán is aláírásgyűjtésbe kezd, hogy ne emelkedjen 70 évre a nyugdíjkorhatár, hogy ne csökkenjen 15-20%-al az újonnan nyugdíjba vonulók nyugdíja, hogy ne lehessen privatizálni a nyugdíjpénztárakat, és hogy a gazdasági növekedés hozadékaiból a nyugdíjasok is részesüljenek. Írásának nyilvánvalóan egyoldalú és torz részleteivel nem kívánok részletesen foglalkozni, hiszen aki teljes körűen tájékozódni kíván, lehetőséget találhat erre mind a sajtó, mind az internet lehetőségeit kihasználva.

Szomorúan vettem tudomásul, hogy a szocialisták szórólapjaikon a Fideszről hazugságokat terjesztve igyekeznek elterelni a figyelmet privatizációs elképzeléseikről. Ezért nem csodálkozom rajta, hogy a választóközterben az egyéni jelöltek többsége nem kívánt a szocialisták által indított ceglédi fiatalemberrel megállapodni a választások etikai mércéjével kapcsolatban. Ahol a hazugság a mérce ott nincs értelme egyezkedni.

Lebanov József

ORCHIDEA BEMUTATÓ ÉS VÁSÁR FEBRUÁR 6-21-KÖZÖTT

Cím: ALBERTIRSA, Koltói ANNA U. 23.
Telefon: 06-53/342-540

Nyitva: H-P.: 8-18-ig
Szo.-V.: 8-15-ig

Nem értjük...

Nem értjük az újságokban közzétett súlyos gazdasági válság jelenlétét Dubaiban, mely a nemzetközi pénzpiacot is jelentősen befolyásolta, ha a sejkiség megalomániájának kiéléséppen megépítették és átadták a világrekordernek számító magas luxus-épületet...

Nem értjük hogyan, milyen elme szülhette azt a terrorista-tesztnek titulált ötletet, hogy gyanútlan utasok poggyászába működőképes bombaalkatrészeket csempésszen a biztonsági szolgálat, aminek azután egy része szőrén-szálán eltűnt... nehogy kipróbálja valaki! Nem értjük az itthoni jelenségekből a BKV-nál zajló eseményeket: csak érezzük, hogy jégveremhez hasonlatos hőmérsékletű járműben utazunk, ha éppen jár, holott rendelet szabályozza a kötelező fűtést az utastérben, horroriblis összegre emelt jegyárakkal, késve munkából, kórházi kezeléssel, bírósági tárgyalásról, vonatindulásról, mindenhol. A sofőrök panasza a nettó 170 ezer Ft-os fizetésről (+ juttatások, kedvezmények) és rossz munkakörülményeiről szólnak. Bizonyára igazuk is van, de milyen sokan örülnének akár 100 vagy 70 ezer forintos jövedelemnek is, munkának is, amit talán éppen a nem induló buszok miatt veszítenek el... Nem értjük, a BKV részére folyamatosan kitalált állami támogatás mellett, egekbe szökő jegyárak mellett, miért nem működőképes a Vállalat? Merthogy nem értjük, hogyan utalhatnak önmaguknak, egymásnak több 10 milliós összeget, akár 100 milliót is – menetközben jön meg az étvágy –, hiszen nincs kontroll, csak mostanában a sofőröknél állítottak fel szuperkontrollt... őket bizony ki is rúgják, fegyelmet is kapnak...

Nem értjük a Postahivatal év közbeni többszöri áremelése dacára, hogyan veheti ennyire semmibe ügyfeleit, hogy központi helyen 14 ablakos egységében csúcsidőben csupán 4 ablaknál fogadják az ügyfeleket, lenge kis formaszerelésben, míg a félórát várakozókról dől a víz, más a kinti hőmérséklet... Nem értjük, hogy illatszer szaküzletben hogyan várnak csúcsforgalmat a decemberi névnapok, karácsonyi, szilveszteri fotó-előhívási megrendelésekből, ha éppen akkor közel két hete nem biztosítanak tasakot? Nem értjük, hogy hitelfolyósító pénzintézetek egyre-másra szigorodó hitelképességi feltételei miért éppen a valóban kölcsönre szoruló kisembereknél érezhető teljesíthetetlennek, kik csupán kis jövedel-

mükhöz mérten, alacsony összegű hitellel is beérnék, alacsony törlesztő részlettel, hogy pl. a vihar által megtépázott háztetőt rendbe tegyék, miért nem dolgoznak ki teljesíthető feltételeket pl. a kisnyugdíjra, akár 50 ezer Ft-os rendszeres járadékra adható kölcsönösszeget? Mert tudjuk, nagyon sokan vannak ilyen picike pénzből kínlódnók, akiket segéllyel sem, máshogy sem támogat semmilyen hivatal, forduljanak a „kamatos” emberekhez? Miért tesznek úgy „odafenn”, mintha ez nem megoldásra váró probléma lenne? Igaz, milliárdos hitelt a legnagyobb válság idején is adnak... Nem értjük, hogy miért éppen a nyugdíjasok minden évben törvényesen járó reménységükhöz, a 13. havi nyugdíjhoz nyúltak megszorító intézkedésként? Elgondolkodtató ennek menete: a 13. havi nyugdíj mindenkorai kifizetési határideje tárgyévét követő év januárja. Időközben a kormány két részre osztotta a kifizetést, felét januárban, felét novemberre. Tehát a 2009. évi 13. havi nyugdíjat kifizették 50%-ban januárban, majd a törvényrendeletet semmibe véve, (az összeg előző évnek a 13. havija!) elvették az összeget. Ha már mindenképpen „el kellett venni”, akkor ez jogosan 2010-től lett volna lehetséges, és nem védte őket meg senki. Az Időügyi Tanács tagjai bizony nem a 80 ezer, 50 ezer Ft alatti kisnyugdíjasokból áll..., pedig ezek a kisnyugdíjasok 35-40 évet is ledolgoztak, nyugdíj, tb-járulékot fizettek, magukra maradtak több, mint 2 millióan. Nem értjük, ha kórházba kényszerülünk, miért is kéne mennünk azért a kb. másfél deci hideg lötytyért, beazonosíthatatlan főzelékféléért, amit ebéd gyanánt osztanak nekünk, azzal, hogy „tessék örülni, hogy ennyi is van”, pedig nemigen örülünk. Az előírt ötszöri étkezés helyetti világnak, annak, hogyha gyógyszer, kötszer, segédeszköz szükséges a terápiához, azt magunknak kell megvenni, behozni. Miért is fizettünk annyi évtizeden át? De alá kell írni az elszámolási nyilatkozatot, bámulunk: mégis milyen sokat „költöttek ránk! Észrevehetetlenül...” Nem értjük, miért kell, miért lehet halálkeringőt járni a mentőautónak az infarktusos, gyomorvérzéses, halál közeli állapotban lévő beteggel, mert akkor fogadják már, amikor a kocsiban elhunyt a beteg? Nem értjük, hogy a szolgálatban lévő rendőr sikeres elfogás, büntény megakadályozása miatt miért kap jutalmat? Fizetése (még, ha szegénytelenesen kevés is)

nem ezért van?! Akkor egy nővér, az orvos egy újraélesztésnél miért nem kap? Mert fizetése van (gyalázatosan alacsony). Nem értjük, prominens vezetők havi többmilliós fizetés mellett miért kapnak akár százmilliós prémiumot? Veszteséges cégeknél akár? Nem értjük, miért kaphat valaki közétkeztetésre megbízatást, egyből évekre szólóan – itt nincs próbaidő –, ha gyalázatosan rossz minőséget, alulmért adagot, nem a kiválasztott ételt kapja, nap mint nap? Hiába a sorozatos jelzés, a szerződés megvan. Nem értjük, ha előfizetünk egy napilapra, a kiadó miért tehetetlenkedik a terjesztést vállaló vállalkozóval szemben, aki bizony nem terjeszti (sorozatosan) a lapot? Nem szünteti meg a szerződést, nem érdeke a több lapszám eladása? Nem értjük, hogy az egymással rivalizáló bankok miért nem akarják megtartani ügyfeleiket, úgy, hogy nem magánügyeiket tárgyalják az ügyfélpultnál, télikabátban sorban ácsorgó ügyfelek füle hallatára, milyen hosszú lesz a megvárásra váró függöny anyaga? Ha szóvá teszi ezt a „türelmetlen” ügyfél, merthogy pillantásra sem méltatva, folyik tovább a bensőséges diskurzus... Nem értjük, hogy amennyiben időben befizetjük sárga csekkjeinket, tehát továbbításra átadtuk azt a Postának, éppúgy mint leveleinket, csomagjainkat, miért minket terhel ezután a felelősség, ha az nem ér időben a címzetthez? Nem értjük, honnan veszi egyik-másik szolgáltató, hogy egyszerűen több száz család alól kikapcsolja a fűtést, mert néhány lakó tartozik? Mire való a szerződés, ami polgári peres utat irányoz elő vitás kérdéseknél? Nem értjük, hogyha az alkotmányunk „biztosítja” A MUNKÁHOZ, EGÉSZSÉGHEZ, LAKHATÁSHOZ, TANULÁSHOZ, JOGBIZTONSÁGHOZ, EGYENLŐ BÁNÁSMÓDHOZ való jogunkat, miért nincs munkánk, miért nem tudunk százezres nagyságrendben emberi körülmények között lakni, miért nem taníttathatjuk milliós költségek nélkül gyermekeinket, miért nincs jogorvoslata a fővállalkozó által ki nem fizetett, de a munkát ténylegesen végző kisvállalkozónak. Miért kerülhet törvényt magas poszton ülő a kisemberrel szemben, és ezt el is ismeri, „vállalva” a felelősséget?! Nem értjük, mi-ből gondolják ott fenn a magas politikában, hogy velünk, a társadalom zömét képező kisemberekkel mindent meg lehet tenni? Tényleg nem értjük...?!

Mülhauser Fabiánné

Mit kell tudni a kakaóról?

A kakaó az Amazonas és az Orinoco folyók vidékéről származik. A maják és az aztékok fogyasztották először. Dél-Amerika északi részére vándorolt maják hozták létre az első kakaóültetvényeket a Yucatán-félszigeten. A kakaóbabot fizetőeszközként is használták. A magokat kukoricaliszttal, mézzel, vaníliával ízesítették, vízzel hígítva italként fogyasztották. Európában Kolombusz Kristóf hozta be, először nem kedvelték, de édesítve már gyorsan elterjedt a fogyasztása. Az angolok pl. a kezdeti időszakban jobban kedvelték a teánál. Később Afrikában létesíttek kakaóültetvényeket. Ma Ghánában található a legnagyobb kakaóföld. A kakaó latin neve: theobroma, a svéd botanikus, Carolus Linnaeus (1707-1778) nevezte így el. A kakaófa a mályvavirág rendjébe tartozik. Akár 15 m magasra is megnőhet a fája. Törzse göcsörtös felületű, sötétzöld levelei aprók, rózsaszínűek. Délután nyílnak ki, és egész éjjel nyitva maradnak. Azt a jelenséget, amikor a virágok, majd a termések a fa törzsén helyezkednek el, kaulifloriának (törzsvirágzás) hívjuk. A 15-30 cm-es termés

lehet zöld, rózsaszín, barna, sárga, ritkán ibolyaszínű. Egy ilyen ellipszis alakú termésben általában negyven mag található. Húsa általában fehér vagy rózsaszín. Csak a magját tudják hasznosítani, bár régen az indiánok a héjából kanalat, edényt, poharat, a leveléből pedig háztetőt készítettek. Csak a magas páratartalommal rendelkező, folyamatosan meleg levegőjű helyen termesztethető. Magyarországon csak üvegházakban él meg. Hogyan lesz a kakaóbabból egy tábla csokoládé? A szüretelés után a kakóbabot egy hétig rekeszekben tárolják, ezalatt képződnek azok az enzimek, amelyek a kakaó jellegzetes illatát és ízét adják. Ezután a napon megszárazítják, majd lassan pörkölik. A meleg kihozza a kakaó ízét, és egyúttal tartósítják is ezzel az eljárással. A pörkölés után hengerek között megőrlik, azáltal massza keletkezik, amelyet kipréselnek, így megkapják a kakaóvaját. Pogácsa formájú tömböcskék maradnak, ezeket minimális mennyiségű lánggal kezelik, mert attól oldhatóbb, könnyebb és porszerűbb lesz. Végül még egyszer megőrlik. A jó minőségű kakaópor telt

aromájú, sötétbarna, csomómetes, porszerű, vagy puha tapintású. A csokoládé lényegében a kakaóvaj és a kakaópor megfelelő arányú keveréke, cukorral, aromákkal ízesítve. Régen vaníliát és fahéjat tettek hozzá. A megfelelő adalékokat melegítve összeöntik, és napokig keverik. Ettől könnyebb, lágyabb állaga lesz a kész terméknek. Majd gépek segítségével megfelelő formákba töltik, amelyek futószalagon mennek egy hűtőkamrán keresztül. A kakaó hatóanyag a koffeinnel és a teofilinnel rokon teobronium. Bár a vegyület nem okoz olyan éberséget, mint a kávé, de kicsit felélénkít. A vérnyomásra és a koleszterin szintre nagyon jó hatással van. Bizonyos mennyiségű endorfint is tartalmaz, melyet boldogsághormonnak is szoktunk nevezni. Ez valóban jókedvet okoz, mert növeli a szervezet szerotoninszintjét. Emiatt régen kedélybetegeknek is ajánlották. Nagyon sok ásványi anyagot is tartalmaz, például káliumot, magnéziumot, foszfort, kalciumot és vasat. Ezek mellett A-, B1-, B2-vitaminokban is gazdag.

Koska – Palotay Mária

EBOLTÁS 2010 – ALBERTIRSA

2010.03.22. Polgármesteri Hivatal
2010.03.24. Erkel F. u. 24. – telep
2010.03.25. Tóth Tüzép – Pesti u. 142.
2010.03.26. Polgármesteri Hivatal
2010.03.29. Homokrézsi Iskola

d.u. 14-17 óra Dr. Pintér Adrián
d.u. 14-17 óra Dr. Pintér Adrián
d.u. 15-17 óra Dr. Ádám Tamás
d.u. 14-17 óra Dr. Pintér Adrián
d.e. 10-12 óra Dr. Pintér Adrián

Eboltási akciók (pótoltás) az alábbi időpontokban és helyszíneken:

2010.03.23. Állatorvosi rendelőben, Dánosi u. 7.
2010.04.10. Árpád u. 1.
2010.04.17. Állatorvosi rendelőben, Dánosi u. 7.
2010.04.24. Árpád u. 1.

d.u. 14-16 óra Dr. Ádám Tamás
d.e. 10-12 óra Dr. Pintér Adrián
d.e. 11-12 óra Dr. Ádám Tamás
d.e. 12-04 óra Dr. Pintér Adrián

Ezen időpontokon kívül, az év folyamán a rendelési időben, illetve háznál az ebek veszettség elleni kötelező védőoltása, érvényességének lejártá előtt – 1 év – bármikor megtörténhet.

Az új szabályozás értelmében 2010. január 1-től csak sorszámozott eboltási könyvekben érvényesíthető a veszettség elleni védőoltás, ezért az összes eddig kiadott eboltási igazolvány lecserélésre kerül.

Eboltási díjak 2010: Eboltás díja: **3200 Ft** Új igazolvány: **500 Ft** Féreghajtás: **200 Ft/10 kg testtömeg**

FIGYELEM

A 168/2008. FVM rendelet értelmében minden 3 hónaposnál idősebb kutya kötelezően oltandó, valamint minden eb, melynek legutóbbi oltása 1 évnél régebbi dátumozású. Mindazok ellen, akik kutyájukat nem részesítik veszettség elleni oltásban, állategészségügyi bírság címén 30.000 Ft szabálysértési bírság szabható ki.

■ ATLÉTIKA

Olteán Csongor a 2009-es év atlétája!

A Syma Csarnokban rendezett Budapest és Pest megye felnőtt, junior és ifjúsági bajnokság keretében adták át az

elmúlt év legjobb atlétáinak járó díjakat. Az elismert versenyzők között volt felnőtt férfi kategóriában Olteán Csongor gerelyhajítónk is. Csongor ezt az előkelő díjat az elmúlt évben elért kiváló eredményével érdemelte ki – Világbajnokság, Európa Kupa, Magyar bajnokság (80.01 m) I. osztályú minősítés. Ezen a versenyen Ecsedi Gergő 60 méteres futásban, Revák Péter hármasugrásban, Horváth Katalin távolugrásban és Lovász Judit 60 méteres síkfutásban szerzett aranyérmet, Olteán Róbert 200 méteres síkfutásban, Csorba Richárd pedig súlylökésben ért el szép eredményt.

A serdülők Dunakeszin és a Syma Csarnokban versenyeztek januárban. Szabó Zita síkfutásban, távolugrásban és súlylökésben is első helyezést ért el. Szintén győzött a 4 x 200 méteres váltófutásban csapatunk, Gér Tamás, Kovács Ferenc, Bartos János, Monok Tibor összeállításban (képünkön).

A gyermek korosztály (10-12 évesek) dunakeszi versenyén Bágyi Erika, Farkas Ádám és Láng Gergő győztek, Ádám Dorika és Legéni Bendegúz második helyezést értek el.

Ecsedi László edző

■ JUDO

Eredményes év vége

December közepén szakosztályunknak még két fontos versenye volt hátra. Az egyik a Szatmárnémetiben (Erdély) megrendezésre kerülő nemzetközi judo torna, a másik pedig Kistarcsán a KMJR bajnoksága volt, külföldi csapatok részvételével. Mindkettőn eredményesen szerepeltünk. Szatmárnémetiben Deák Sándor súlycsoportjában 3., Kántor Bence és Németh Róbert pedig 5. helyezést ért el.

A Közép-Magyarországi Judo Régió Bajnokságon Keliger Bernadett 1. lett, Hörömpő Norbert 2., Deák Sándor, Dávid Tibor,

Dormány Albert, Wacker Dávid, Kántor Bence és Németh Róbert pedig korcsoportjában a 3. helyezést tudta megszerezni.

December végén és január elején alapoztunk, hiszen elkezdődtek a versenyek. Felnőtt országos rangsorverseny volt az első, ott Keliger Bernadett remek formában versenyezve az 1. helyet szerezte meg, míg Hörömpő Norbert az pontszerzőként az 5.

lett. A Felnőtt Magyar Köztársaság Kupán Keliger Bernadett szintén a dobogó legfelső fokára állhatott fel. Nagy Ádám versenyzőnk januárban eredményes edzői és dan (fekete öv) vizsgát tett, így átvehette az albertirsai utánpótlás nevelését. Válogatott kerettagunk, Keliger Bernadett pedig 1 kyu (barna öv)-ből vizsgázott eredményesen. Külön szeretném kifejezni köszönetemet Szőke Károly képviselőnek, aki vállalta az albertirsai judosok szatmárnémeti utaztatását.

Nagy László edző

BMX FREESTYLE

Mint azt az Albertirsai Híradóban is olvashatták, a tavalyi évben tervezés, szervezés alatt volt egy klub, amelyik az Albertirsán tevékenykedő extrém sportokkal, sportolókkal foglalkozna, őket támogatná. A tervekből, azóta szülők, vállalkozók, képviselők, magánemberek anyagi és egyéb segítségek folytán sikerült megvásárolni azokat az eszközöket, amire alapozhattuk az Albertirsa Extrémsport Klub megalapítását, ezen belül is a BMX Freestyle művelését. Örömmel tájékoztatunk minden érintettet, hogy 2009 októberében az eszközök kisebb felújítás után a helyükre kerültek, a fiatalok nagy öröme. Az eszközöket méretei miatt

a gördeszkások is használhatják.

Örömmel jelentjük, hogy 2010 januárjában, egy péntek délután megalakult az Albertirsa Extrémsport Egyesület BMX szakosztálya. A támogatókkal, tagokkal, illetve fiatalabb tagokkal és szüleikkel megtartott jó hangulatú gyűlésen fontos szervezeti kérdéseket tárgyaltunk meg, hogy a működésünk minél „gördülékenyebb” legyen, emellett, természetesen a legfontosabb kérdésről, a már meglévő elemek mihamarabbi biztonságos használatáról is. Célunk, hogy tél végével ismét biztonságosan, eredményesen sportolhassanak fiataljaink, akár érdeklődés szintjén, akár (és re-

méljük, ők lesznek többen) komolyabban, heti rendszerességgel is. Természetesen továbbra is fogadunk anyagi segítséget, hiszen azt gyerekeink, unokáink, biztonságos sportolására fordítjuk.

*Fülöp Sándor elnök,
Kovács Zoltán titkár*

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. Szókratész mondásának első része. 13. Szürrealista költő (Louis). 14. Kám szomszédja. 15. Lapszél. 17. Zavart rén! 18. Japán pénznem. 19. Női és férfi becenév fordítva. 20. Norvég, osztrák és spanyol autójelzések. 22. Jugoszláv sportrövidítés. 23. Üres név! 24. Német tanács. 25. A beküldendő mondás harmadik, befejező része. 27. Latyakban áll! 28. Tova. 29. Lovak adásvétele. 30. Martin ... Jack London önéletrajzi ihletésű műve. 31. Báro leánya franciául (+ se!). 33. Összevissza rak! 34. Kiejtett betű. 36. Hét vezér egyike. 37. Lengyel légi-társaság. 39. Teve közepe! 40. Páratlan kozák! 42. Távbeszélő. 44. Zavaros idea! 45. Zala megyei település. 46. Szélein emel! 47. Azonos betűk. 48. Jelentést megkülönböztető szerepű hangok. 49. Alatta lévő helyre. 50. Súlyarány. 51. Pesti labdarúgócsapat. 52. Halkan közöl. 53. Fordított gála! 54. Kertben tartózkodik! 56. Kenuban van! 58. Szarvasok része! 59. Idegen áruházat. 62. Sokszínűen. 63. Szintén.

Függőleges: 1. A Szigorúan ellenőrzött vonatok cseh elbeszélője. 2. Kaszáló más szóval, a végével az elején. 3. Azonos betűk. 4. YOO. 5. Néma mén! 6. Nagy Sándor. 7. Zavartan néz! 8. Nyenyere közepe! 9. Finn atléta neve, fordítva. 10. Metil. 11. Foghús. 12. Forgólant. 13. A beküldendő mondás második, középső része. 16. Trópusi gyümölcs. 20. Színvonalas. 21. Torok, íny orvosi kezelése. 25. Budapesti könyvkiadó. 26. Mocsári növény. 27. Kazettamárka. 29. A font harminckettede. 32. Piaci árusok. 35. Csökönyös állatai.

	1	2	3	4	5	E	6	7	8	9	10	11	12	D
13							14							
15						16		17				18		
19					20		21		22				23	
24				25				26				27		
28			29								30			
N		31								32		33		
34	35		36						37		38		39	
40		41				42		43						I
44					45								46	
47				48								49		
50			51				52				53			
54		55		56		57				58				
59			60				61		62					
M								G				63		

37. Állatot fogyasztásra leöl. 38. Lakoma. 41. Kimléhez tartozik! 42. Tétel. 43. Szerelem franciául fonetikusán. 45. Rövid harisnyák. 46. Elföldelés. 48. Tépett füzet! 49. Katonai kiképzés. 53. Tavria alkaterész! 55. Páratlanul tágas! 57. Magunknak németül. 58. Számítógépi tártípus. 60. Névelő. 61. Kiejtett betű. 62. Személyes névmás.

A múlt havi rejtvény helyes megfejtése: „Nagyságunkat nem kisebbíti, ha jó tanácsot kérünk.”

Gratulálunk a nyerteseknek: Csorba Károlyné, Madách u. 35. Hernádi Lászlóné, Ceglédbercel, Vadász u. Gáspár Szilvia, Vadrózsa u. 5225/8. Pjeczka Jánosné, Dánosi út 69. Sznopka Jánosné, Tó u. 14.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

A MŰVELŐDÉSI HÁZ

2010. februári programjai

1. 13 ⁰⁰ Nyugdíjas klub	19 ⁰⁰ Valentin bál
16 ⁰⁰ Silver Dance beiratkozás	14. 15 ⁰⁰ Kung fu
18 ⁰⁰ Jóga	15. 13 ⁰⁰ Nyugdíjas klub
18 ⁰⁰ Galambász gyűlés	18 ⁰⁰ Jóga
2. 17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance	16. 17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance
17 ⁰⁰ MSZP	17. 18 ⁰⁰ Színjátszó kör
3. 18 ⁰⁰ Silver Dance	18. 9 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ CKÖ ügyfélfogadás
18 ⁰⁰ Színjátszó csoport	10 ⁰⁰ Baba-mama klub
4. 9 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ CKÖ ügyfélfogadás	17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance
10 ⁰⁰ -17 ⁰⁰ Ingyenes hallásvizsgálat	19. 12 ⁰⁰ A Tessedik Sámuel Általános Iskola alsó tagozatának farsangja
10 ⁰⁰ Baba-mama klub	20. 12 ⁰⁰ A Tessedik Sámuel Általános Iskola Táncsics utcai alsó tagozatának farsangja
17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance	15 ⁰⁰ Kung fu
5. 8 ⁰⁰ Vásár	16 ⁰⁰ Kósa Klára – Bor Zoltán: Szimbólumok és ajándék c. könyvének bemutatója
6. A Mazsola Óvoda farsangja	21. 15 ⁰⁰ Kung fu
15 ⁰⁰ Kung-fu	22. 13 ⁰⁰ Nyugdíjas klub
7. 15 ⁰⁰ Kung-fu	18 ⁰⁰ Jóga
8. 13 ⁰⁰ Nyugdíjas klub	19 ⁰⁰ Polgárőrök
18 ⁰⁰ Jóga	23. 17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance
9. 17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance	24. 18 ⁰⁰ Színjátszó kör
10. 18 ⁰⁰ Színjátszó kör	25. 9 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ CKÖ ügyfélfogadás
11. 9 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ CKÖ ügyfélfogadás	10 ⁰⁰ Baba-mama klub
10 ⁰⁰ Baba-mama klub	17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance
17 ⁰⁰ Hipp-hopp Dance	27. 14 ⁰⁰ Esküvői kiállítás
17 ⁰⁰ MSZP fórum	15 ⁰⁰ Kung fu
12. 14 ⁰⁰ A Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Általános Iskola farsangja	28. 15 ⁰⁰ Kung fu
13. 15 ⁰⁰ Vasutas Nyugdíjas Klub	
15 ⁰⁰ Kung-fu	

2010. JANUÁR HÓNAPBAN SZÜLETETT

Molnár Zsolt és Bánfalvi Anett	Zalán
Pieczka Gábor és Kárpáti Noémi	Boróka
Pap János és Pascarel Silvia	Ármin Dávid és Debóra Karen
Schreiner István és Sóhajda Eszter	Ferenc Bence
Varga Zoltán és Kovács Szilvia	Veronika
Szikszai Miklós és Turcsek Erzsébet	Alex
Czerman Zoltán és Gyócsos Krisztina	Norbert
Kunu Sándor és Rafael Nikolett	Emília Amina
Stark Róbert és Szelei Éva	Veronika Rebeka
Gazdag Károly és Murár Renáta	Jázmin nevű gyermeke.

2010. JANUÁRJÁBAN ELHUNYTA

Dudok Mártonné	70 éves	Gr. Széchenyi u. 71.
Emődi Sándorné	82 éves	Homokréz I. 140.
Germányi Gábor	42 éves	Bajcsy Zs. u. 60/1.
Guba Mihály	56 éves	Katona Gy. u. 2.
Hering Mihályné	82 éves	Tessedik u.
Kancsár Antalné	80 éves	Dózsa Gy. út 7.
Lehoczki Mihályné	69 éves	Madách u. 36.
Micsinai Mihály	81 éves	Baross u. 31.
Pállinkás László	43 éves	Koltói A. u. 54.
Pintér Miklós Gézané	89 éves	Irinyi u. 3.
Selyem Jánosné	59 éves	III. Külterület 3.
Simó Zoltán	37 éves	Rákóczi u. 19.
Sinkovics Gyula	74 éves	Viola u. 23.
Takács Lajos	56 éves	Temesvári u. 52.
Zátrók Mihály	57 éves	Móricz Zs. u.

Tisztelt Lakosság!

Értesítjük Önöket, hogy háziorvosaink rendelési idejéről, a szabadságolásról, illetve a helyettesítési rendről az **53/370-552**-es telefonszámon érdeklőhetnek **hétköznap 7.00 órától 18.00 óráig**. Munkaszüneti és ünnepnapokon 7.00 órától másnap 7.00 óráig és ügyeleti időben hétköznap 18.00 órától másnap 7.00 óráig sürgős beteghívásaikat szintén az **53/370-552**-es telefonszámon adhatják le. Ebben az esetben a ceglédi mentőállomás diszpécseri intézkedik.

Dr. Pécsi Angéla, ügyeletvezető

Háziorvosok ügyeleti beosztása - február

Ügyelet címe, telefonszáma: Albertirsa, Vasút u. 4. (53) 370-552

Ellátási terület, illetve település neve: Albertirsa,

Dánszentmiklós, Mikebuda

Dátum	Ügyeletes orvos neve	
1. Dr. Galiger Zoltán	15. Dr. Pécsi Angéla	
2. Dr. Zolnyan Erzsébet	16. Dr. Zolnyan Erzsébet	
3. Dr. Pécsi Angéla	17. Dr. Makkos Gyula	
4. Dr. Főgel Kristóf	18. Dr. Pécsi Angéla	
5. Dr. Babinszky Eleonóra	19. Dr. Babinszky Eleonóra	
6. Dr. Varga Krisztina	20. Dr. Varga Krisztina	
7. Dr. Varga Krisztina	21. Dr. Varga Krisztina	
8. Dr. Hajdúhegyi Ágnes	22. Dr. Pécsi Angéla	
9. Dr. Zolnyan Erzsébet	23. Dr. Kis Ferenc	
10. Dr. Pécsi Angéla	24. Dr. Oszvald Gyula	
11. Dr. Főgel Kristóf	25. Dr. Főgel Kristóf	
12. Dr. Babinszky Eleonóra	26. Dr. Babinszky Eleonóra	
13. Dr. Zolnyan Erzsébet	27. Dr. Tajti Géza	
14. Dr. Zolnyan Erzsébet	28. Dr. Pécsi Angéla	

Az Albertirsán működő gyógyszertárak ügyeleti nyitva tartása

2010. FEBRUÁR hónapban

A hétvégi ügyeletet az alábbi gyógyszertárak végzik:

Február 6-7.	IRMÁK Gyógyszertár
Február 13-14.	CENTRUM Gyógyszertár
Február 20-21.	REMÉNY Gyógyszertár
Február 27-28.	IRSA Gyógyszertár

JANUÁR HÓNAPBAN HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Vágó József és Kiss Annamária

Az Albertirsai Híradó
főszerkesztője
a
solymi66@
yahoo.com
e-mail címen
érhető el,
vagy
üzenetet
hagyhatnak
a
Műv. Házban
Lapzártá
a hónap 20-án

Albertirsa Város Önkormányzata
Képviselő-testületének kiadványa
Felelős kiadó:

Albertirsa Város Önkormányzata
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: Solymosi László
Szerkesztőség:

Albertirsa, Pesti út 85. Tel.: 370-713

Okiratszám: III/PHF/181/Pe/1988.

Megjelenik 1400 példányban

Nyomda: Pende Print Kft. – Nagykőrös, Béke u. 5.

Felelős vezető: Kőházi Zoltán